

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI DIN ANUL 1964 - Partea întâi

Să rămânem un moment în picioare și să ne plecăm capetele pentru rugăciune.

Mărețule Dumnezeu și Tată, în dimineața aceasta îți mulțumim din adâncul inimii pentru că poți și vrei să răspunzi la rugăciunile noastre.

Te rugăm să primești mulțumirile noastre pentru ceea ce ai făcut deja pentru noi și să faci ca atunci când vom părăsi locașul acesta, să fim persoane total diferite față de cum eram când am intrat aici. Lasă ca Duhul Sfânt să modeleze caracterele noastre și să ne facă supuși ai Împărăției Tale, pentru că Te rugăm acesta în Numele lui Isus. Amin. Vă puteți așeza.

Îmi pare rău pentru că am întârziat, dar am avut câteva lucruri de făcut și o mulțime de oameni bolnavi care m-au așteptat.

Suntem bucuroși pentru că în dimineața aceasta putem să fim aici, în mijlocul acestui grup minunat de oameni, și vreau să vă mulțumesc pentru darurile pe care le-ați trimis soției mele și pentru pușca pe care mi-a trimis-o fratele pentru vânătoarea de căprioare. Domnul să-l binecuvânteze pentru că mi-a dăruit pușca lui. Spunea că el îmbătrânește și nu mai are nevoie de ea, așa că a dorit să mi-o dea mie. Desigur, îi sunt foarte recunoscător pentru ea, și aș vrea să știi că o voi păstra cât voi trăi, frate. Nu voi pune niciodată mâna pe ea fără să mă gândesc și să mă rog pentru tine.

Acum suntem aici pentru a răspunde la întrebările pe care mi le-au trimis oamenii, și mă gândesc că am suficiente ca să-mi ajungă până la începerea Mileniului.

Nici nu m-am gândit că ar putea fi atât de multe. Aici am cam o sută, iar în dimineața aceasta am mai primit încă aproximativ o sută. Pot spune că toate sunt întrebări bune, chiar foarte bune, dar nu pot răspunde la toate.

Unele dintre ele nu pot fi citite în public, deoarece sunt probleme de familie. Voi înțelegeți ce vreau să spun. Astfel, am cerut ca problemele personale, dintre soț și soție, să le discutăm separat, într-un interviu particular și nu în adunare. Nu sunt lucruri rele, dar trebuie rezolvate în familie.

În ce mă privește, voi face tot ce pot ca să răspund cât se poate de bine la întrebările lor.

Uneori am nevoie de mai mult timp pentru a răspunde la aceste întrebări, dar nu vreau să pierd nici una dintre ele.

Aș vrea să știți că uneori este foarte greu să răspunzi la întrebările puse. Este nevoie de multă tărie să stau aici, pentru că voi știți că vă iubesc. Eu nu pot să-mi arăt dragostea pe care o am pentru soția și copiii mei, așa cum ar trebui, din cauză că am un temperament mai iute.

Dar există Cineva față de care doresc să-mi exprim toată dragostea, iar Acela este Dumnezeu cel Atotputernic. El este Acela pe care Îl iubesc înainte de toate. Eu îi iubesc și pe ceilalți oameni, dar nu vreau să stric cu ceva dragostea pentru El, ci doresc ca El să fie primul în toate.

Prin urmare, voi răspunde la toate întrebările voastre cu dragoste, dar înainte de toate, în inima mea este El, Isus Hristos. De aceea, vreau ca răspunsurile pe care vi le dau să fie conform voii și Cuvântului Său, chiar dacă uneori vă supăr prin ceea ce spun.

Eu nu am intenția de a vă răni, dar înainte de toate trebuie să fie Hristos și Cuvântul Său, deoarece sunt conștient că trebuie să dau socoteală de tot ceea ce spun.

Deci, prima mea dragoste este El, Isus Hristos; apoi sunteți voi oamenii, Biserica pe care a răscumpărat-o El cu propriul Său sânge. El vă iubește mai mult decât Se iubește pe Sine, pentru că S-a dat pe Sine pentru voi, iar eu trebuie să lucrez pentru El, cât se poate de sincer și de atent.

Poate că uneori vă gândiți: „Remarca aceea a fost foarte dură, aspră și categorică!” Să nu uitați însă că eu o fac cu El în inima mea și că nu am nicidecum intenția de a vă răni, ci doresc să înțelegeți și să fiți corecți.

Deseară aș vrea să începem puțin mai devreme, deoarece sunt unii care trebuie să călătorească până departe. Mi-ar plăcea să începem cam cu o oră mai devreme sau dacă nu se poate așa, măcar cu o jumătate de oră. De obicei începeți la 7.30, așa că noi am putea începe la 7.00, ceea ce înseamnă că pe la 8.00-8.30, veți putea merge acasă.

După încheierea acestui serviciu, voi lua alte întrebări și voi încerca să răspund la ele. Îmi voi face unele notițe, pentru că am început să uit versetele. Uneori trebuie să iau cuvinte din Enciclopedie, iar pentru a nu le uita, mi le notez undeva pentru că altfel ar trebui să vin aici cu o mulțime de cărți.

Dacă răspunsul pe care-l primiți nu vă mulțumește, poate că am greșit eu pe undeva, însă vreau să știți că vă răspund după cea mai bună cunoștință a mea. Dacă biserica voastră învață altfel și nu sunteți de acord cu ceea ce spun eu aici, aș vrea să înțelegeți că aceasta este învățătura noastră de aici, din tabernacol, și că eu nu încerc să vă prezint s-o primiți. Dorința mea este să fiu un creștin adevărat, așa că voi învăța sincer ceea ce cred. Dacă nu stau pe ceea ce cred, sunt un trădător față de Hristos și un fățarnic față de voi. Dar eu trebuie să stau cu credințioasă pe ceea ce cred că este Adevărul și cred că fiecare om trebuie să

gândească la fel, pentru că Dumnezeu este Judecătorul nostru al tuturor.

Înainte de a începe să răspundem la întrebări, aş vrea să vă spun ceva despre Paul Boyd, un istoric care vine aici la tabernacol. El tocmai s-a întors de la Ierusalim, unde a participat la Târgul Mondial. Acest bărbat este un foarte bun istoric, unul din cei mai buni și face parte din biserica menonită, dar a primit Duhul Sfânt. El a notat fiecare prorocie pe care am spus-o și urmărește foarte atent împlinirea lor.

De curând mi-a trimis o notiță pe care a publicat-o într-unul din ziare, în ea fiind vorba despre profețiile remarcabile care au fost aduse. El menționează cea de-a cincea viziune pe care am avut-o în anul 1933, și anume: realizările științifice. Fiind istoric, Paul Boyd a urmărit atent tot ce s-a spus și a văzut cum o parte din ele au venit deja la împlinire. Mă refer la Hitler, la Mussolini, la comunism, la linia Siegfried unde trupele aliate au avut pierderi foarte mari și toate celelalte lucruri.

Tot atunci am spus că înainte de sfârșitul timpului, automobilele vor avea forma unui ou. Apoi am adăugat că am văzut o familie americană care circula într-o mașină fără volan, pentru că era teleghidată. Se părea că jucau șah sau cărți. Câți vă mai amintiți aceste lucruri?

Și acum, la Târgul mondial, ei au scos deja mașina aceasta pe piață. Când a văzut-o, Paul Boyd și-a amintit profeția, așa că a luat carnețelul în care avea însemnate toate profețiile și a văzut că totul era întocmai cum fusese spus. Ei au deja mașina, iar în mijloc are o măsuță pe care se pot juca cărți sau alte jocuri.

Da, Cuvântul Domnului este precis. Acest lucru a fost spus în anul 1933, iar noi suntem în anul 1964, deci au trecut 31 de ani și vedem că mașina în formă de ou este deja aici. Voi puteți citi profeția, fiindcă este scrisă pe panoul din spate, ca să vedeți cât de exact este Domnul Dumnezeu nostru în Cuvântul Său, pentru că El a spus: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*” (Matei 24.35).

Vedeți? Acest lucru a fost spus cu 31 de ani în urmă, iar acum îi vedem împlinirea. Voi știți cum arătau mașinile în vremea aceea – acum sunt bune ca antichități în muzee.

Mă gândesc că printre noi nu mai este nimeni dintre cei care au auzit acea prorocie. Ba da, este o femeie. Păi, nu te-am văzut, doamnă Willson. Îți amintești când s-a întâmplat aceasta?

Da, s-a întâmplat când ea era pe moarte, bolnavă de TBC, iar Domnul a vindecat-o. Soțul și fiica ei au venit după mine ca să mă rog pentru ea, deoarece făcuse o hemoragie puternică, iar doctorul le-a zis:

„Nu mai există nici o posibilitate ca această femeie să fie salvată!” dar Domnul Isus a făcut-o. Deși era pe moarte, ea încerca să-mi spună ceva, dar nu reușea din cauza tusei care făcea ca sângele să țâșnească peste tot. Noi am luat-o din patul acela și am dus-o la râu, unde am botezat-o în Numele Domnului Isus Hristos, deși apa era rece ca gheața. Au trecut 31 de ani de atunci, iar ea stă aici, în mijlocul nostru, pe deplin sănătoasă.

O, har uimitor, ce dulce-i sunetul care a salvat un nenorocit ca mine!

Aceasta arată clar cât de desăvârșit vine la împlinire tot ceea ce este „Așa vorbește Domnul!”

(Fratele Branham vorbește cu o femeie din adunare). Da, așa este. Sora spune că acum 31 de ani, Domnul a vorbit și despre faptul că femeile vor deveni atât de imorale încât vor merge pe stradă îmbrăcate cu lenjeria intimă, iar la sfârșit am văzut că vor avea doar ceva ca o frunză de smochin, care le va acoperi partea rușinoasă. Aceste lucruri se pot vedea deja printre noi. Nu poate fi mai rău de atât, pentru că nu pot fi mai decăzute decât sunt. Au ajuns la capăt.

Când am fost în Africa am predicat în fața a zeci de mii de oameni – bărbați tineri și femei, – care stăteau goi în prezența noastră, pentru că nu știau că sunt goi. Înțelegeți?

Cam așa acționează și femeile de astăzi: ele sunt goale și nu știu aceasta.

Aseară am vorbit cu câțiva prieteni despre o femeie tânără, pentru care ne-am rugat cu câțva timp în urmă, sus în munți. De fapt, ne-am rugat pentru copilul ei care avea epilepsie.

Sărmana femeie avea o căsuță micuță cu două camere, un ogor micuț plantat cu tutun și șapte sau opt copii. Ea lucra din greu: tăia lemne cu toporul, săpa grădina, etc. și de un an sau doi era îmbrăcată cu aceeași rochie uzată și peticită. Am încercat să găsec printre rochiile lui Meda câteva rochii pentru ea, ca să i le trimitem săptămâna viitoare.

Și în timp ce stăteam acolo, am observat că ea a început să-și alăpteze copilul. Pur și simplu și-a scos sânul și i-a dat să sugă, fără să se rușineze de noi. Pentru moment, acel lucru părea foarte amuzant, dar așa am fost alăptați și noi de mama și este ceva normal, corect.

Eu am mai multă considerație pentru o femeie ca aceea, decât pentru aceste femei care se dezbracă încercând să pară ceea ce nu sunt în realitate. Ele nici nu arată ca o ființă umană normală, iar ceea ce fac este provocator, imoral și stricat. Ele sunt călăuzite de duhul diavolului, care le face să-i provoace pe bărbați, prin sex, și au copiat aceste lucruri de la Hollywood.

Pieptul i-a fost dat femeii ca să-și alăpteze copilul, iar eu am tot respectul pentru o astfel de femeie, chiar dacă pentru unii pare ciudat. Acest lucru este corect. Ea nu poate fi condamnată pentru că-și scoate pieptul ca să-și alăpteze copilul. Dar dacă o femeie iese pe stradă doar cu o bluză transparentă sau cu bretele, ca să i se

vadă sâni, și astfel atrage atenția bărbaților, înseamnă că este călăuzită de duhul Diavolului și nu știe.

Surorilor, voi să nu faceți așa ceva, pentru că aceasta este o născocire a Hollywood-ului și o cursă a diavolului! Dacă faceți așa ceva, îi ispitiți pe bărbați să vă dorească și atunci vă faceți vinovate de comiterea adulterului. Fiți ceea ce v-a făcut Dumnezeu și nu altceva! Mă înțelegeți? Să ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc, Îți mulțumim pentru Isus Hristos și pentru îndreptarul Cuvântului. Văzând cât de minunat împlinești ceea ce ai spus, mă hotărâsc și mai categoric să stau pe fiecare Cuvânt al Adevărului.

În dimineața aceasta, Te rog să binecuvântezi poporul adunat aici, și pentru că banda aceasta va merge pretutindeni în lume, ajută-i pe oameni să mă creadă că ceea ce am spus despre femei nu a fost premeditat. Tu mă cunoști și știi că nu am vrut să supăr pe nimeni, ci am spus aceste cuvinte pentru că aceasta este convingerea mea.

Îngăduie ca fiecare femeie care aude această bandă, să vadă cum stau lucrurile cu adevărat, să se rușineze și să se îmbrace ca o doamnă, pentru a nu se face vinovată de adulter. Ajut-o să fie ceea ce a fost creată de Tine: o ființă frumoasă, o parte din bărbat și nu o decăzută care încearcă să atragă privirile bărbaților asupra ei.

Dumnezeule, Te rog să le ajuți pe toate femeile să înțeleagă că frumusețea și tot ceea ce ai pus Tu în ele este numai pentru bărbatul lor.

Acum, când încercăm să răspundem la aceste întrebări, Te rugăm să ne dai ajutorul Tău, deoarece nu avem suficientă înțelepciune și cunoștință, dar dacă vine Duhul Tău în mijlocul nostru, El este înțelepciunea și cunoștința noastră.

Îți mulțumim pentru tot ce ne-ai dat: pentru epocile Bisericii și Peceți. O, cum Te-ai ocupat de noi și ne-ai călăuzit în aceste lucruri mărețe și puternice, Doamne, ca să vedem că timpul sfârșitului este aproape.

Noi Te așteptăm, Doamne, să ne dai răspunsul corect la aceste întrebări. Vino în mijlocul nostru și ocupă-te de fiecare dintre noi, conform voii Tale, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Înainte de a răspunde la întrebările puse, vreau să spun încă o dată că aceste întrebări sunt pe inima oamenilor din acest tabernacol, care nu este o denominațiune, ci este numai o părtășie frățescă.

Nădejdea mea este că aceste răspunsuri ne vor clarifica gândirea, ca să știm ce trebuie să facem și cum să trăim mai bine.

Pe prima hârtie de aici sunt cinci întrebări scrise la mașină. Să începem cu prima:

1. Ce înseamnă cuvintele din Matei 24.19: „Vai de femeile, care vor fi însărcinate și de cele ce vor da țâță în zilele acelea.”?

Ciudat. Fără să vreau, eu am spus acele cuvinte despre femei, iar aici este o întrebare care se referă chiar la ele.

După cum știți, în Matei 24.3, ucenicii l-au pus lui Isus trei întrebări:

1. „Când nu va mai rămâne piatră pe piatră din Templu?”

2. „Care este semnul venirii Tale?”

3. „Care este semnul sfârșitului lumii?” iar El a dat trei răspunsuri, spunându-le când nu va mai rămâne piatră pe piatră; care va fi semnul venirii Lui și care va fi semnul sfârșitului lumii. Totuși, dacă nu sunteți atenți, nu puteți înțelege ce a vrut să spună și amestecați cele trei lucruri.

Desigur, eu nu vreau să-i desconsider pe frații adventiști, dar ei pun aceste lucruri în viitor și le interpretează literar. Mă refer la textul întrebării.

Uitați-vă numai ce scrie în versetul următor:

„Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna, nici într-o zi de Sabat.” (v. 20).

Vedeți? Aceasta arată că cei cărora li se adresează Domnul aici, țin Sabatul.

Eu nu vreau să-i supăr pe frații care susțin ținerea Sabatului, pentru că nu ar fi creștinește să fac aceasta, dar aș vrea să îndrept lucrurile.

Cum ar fi posibil ca întreaga lume creștină să fie adunată între zidurile unei cetăți? Înțelegeți? Sau ce contează pentru oamenii din zonele tropicale dacă este iarnă sau vară, când acolo este cald tot timpul?

Este clar că această prorocie se referă numai la Israel și vorbește despre timpul când nu a mai rămas piatră pe piatră. Făcând aluzie la acele zile, Domnul Isus a spus: *„Vai de femeile care sunt însărcinate și de cele ce vor da țâță în zilele acelea,”* deoarece fiind o zonă muntoasă, pentru femeile însărcinate, sau pentru cele cu copii mici, ar fi fost foarte greu să fugă.

Aș putea sta toată dimineața la tema aceasta, ca s-o clarificăm mai mult, dar vreau să ating numai vârfurile pentru ca oamenii să poată înțelege, după care voi trece la

Întrebarea următoare.

Tot referitor la acel timp, Domnul Isus a spus: „*Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape.*”

Atunci, cei din Iudea să fugă la munți, cei din mijlocul Ierusalimului să iasă afară din el, și cei de prin ogoare să nu intre în el.

Căci zilele acelea vor fi zile de răzbunare, ca să se împlinescă tot ce este scris.

*Vai de femeile care vor fi însărcinate și de cele ce vor da țâță în acele zile!
(Vedeți?)*

*Pentru că va fi strâmtorare mare în țară, și mânie împotriva norodului acesta.”
(Luca 21.20-23).*

Acest lucru s-a împlinit în anul 70 d.Hr. când împăratul roman Titus a asediat cetatea, a ars-o, a dărâmat-oși a trecut prin ascuțișul săbiei pe toți aflați în ea, astfel încât sângele a curs șiroaie pe străzile ei. A fost un necaz atât de mare pe perioada asediului, care a durat doi ani, încât femeile și-au fiert proprii copii și i-au mâncat, și s-au hrănit și cu scoarța copacilor sau cu iarbă. Toate acestea li s-au întâmplat din pricina respingerii Cuvântului. Da, aceasta a fost cauza.

Marele istoric Josephus, i-a numit pe ucenici canibali, spunând că au mâncat trupul unui om numit Isus din Nazaret, care fusese răstignit din porunca lui Pilat. Spunea că au venit noaptea, l-au furat trupul și l-au dus într-un loc tainic, unde l-au tăiat bucăți și l-au mâncat. Spunea aceste cuvinte din pricina poruncii date de Domnul Isus cu privire la Cină, neînțelegând că El vorbise în mod simbolic.

Vedeți, aceea era o batjocură aruncată asupra ucenicilor, așa cum se spun și astăzi tot felul de lucruri neadevărate despre creștini.

Deci Domnul a spus: *„Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie iarna sau într-o zi de Sabat.”* (Matei 24.20). De ce a vorbit Domnul așa?

Mai întâi, pentru că în timpul iernii munții Iudeii erau acoperiți de zăpadă, deci erau greu de străbătut. Aici vreau să fac o mică paranteză. Cum era posibil ca Isus să se fi născut la Crăciun, deci când munții Iudeii erau acoperiți de zăpadă, dacă Biblia spune că păstorii erau cu oile pe câmp? Vedeți? Nu se poate.

„Rugați-vă ca fuga voastră să nu fie... într-o zi de Sabat.” De ce vorbește Domnul despre o zi de Sabat? Pentru că în ziua Sabatului, porțile cetății erau închise și nimeni nu avea voie să iasă sau să intre, deci ar fi fost prinși cu toții în cursă.

Astfel, dacă Titus a ajuns la porțile Ierusalimului vineri după-amiază, i-a găsit pe evrei închiși în cetate, deoarece se pregăteau pentru ziua de Sabat, și chiar dacă ar fi vrut să le deschidă ca să fugă, nu ar fi putut pentru că nu le dădea voie Legea. Porțile trebuiau lăsate închise până după Sabat.

Puteți vedea acum ce s-a întâmplat? Puteți înțelege de ce a vorbit Domnul în felul acesta? Mai mult, conform Istoriei, niciunul din cei care au crezut în Isus Hristos, nu a fost prins în cetate în ziua când a venit Titus, deoarece ei au crezut cuvintele Lui și au vegheat asupra lor, iar când au auzit că vin romanii s-au grăbit să părăsească cetatea, așa că au scăpat cu viață. Da, ei fuseseră avertizați de Păstorul lor și pentru că au fost atenți la ce li s-a spus, au scăpat.

Să vedem acum întrebarea următoare:

2. Matei 24.24: *„Căci se vor scula Hristoși mincinoși și proroci mincinoși;*

vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.” Cum îi vom putea recunoaște?

Un „hristos mincinos” este un „uns mincinos,” pentru că Hristos este Cel uns. Câți știu că „Hristos” înseamnă „Cel uns”? Înseamnă că vor fi unși mincinoși care se vor numi profeți.

Cum îi veți recunoaște? Prin Cuvânt. Da, prin Cuvânt veți putea vedea dacă ei sunt corecți sau nu. Astfel, dacă vor spune că au Cuvântul, apoi Îl vor nega, aceasta este dovada că acolo nu este nimic, indiferent ce vor face; s-ar putea să vindece bolnavii, să deschidă ochii orbilor, și totuși să nege Cuvântul. Să stați departe de astfel de oameni! Mie nu-mi pasă cine sunt ei, nici ce fac, voi să rămâneți lângă Cuvânt, deoarece eu am avut ocazia să văd de multe ori vrăjitori care făceau vindecări sau alte lucruri de felul acesta.

În dimineața aceasta se află printre noi fratele și sora Jackson, care vin din Africa de Sud. Ei ar putea să vă spună o mulțime de lucruri cu privire la tema aceasta, pentru că au văzut oameni care mergeau la idoli și erau vindecați. Vedeți?

Eu am avut o discuție cu dr. Hegre, care s-a ridicat să mă contrazică atunci când am afirmat că Satana nu poate să vindece. El a spus:

„Cum este posibil ca un om care stă în fața atâtor suflete, așa cum stai tu, să aducă o teologie atât de săracă și să susțină că diavolul nu poate vindeca?” după care a adăugat: „La noi în cartier este o femeie care poartă în jurul mijlocului un șorț. Oamenii merg la ea, iar femeia le cere să pună banii în acel șorț, după care îi freacă, le scoate păr din cap și sânge din vene, apoi aruncă acel păr murdărit cu sânge înapoia ei. Ea le cere oamenilor să nu privească în urmă, iar dacă o ascultă, boala nu mai vine înapoi. Astfel, cam 30% din cei ce merg la ea sunt vindecați. Cum este atunci posibil ca tu să spui că diavolul nu vindecă?”

Când am auzit ce spune, mi-am zis: „O, Doamne!” după care i-am spus: „Dragă domnule, mă miră foarte mult că un decan de la un colegiu luteran își poate baza teologia pe o experiență și nu pe Cuvântul lui Dumnezeu. Spun aceasta, deoarece Cuvântul spune că Satana nu poate să-l scoată afară pe Satana.” Vedeți? Acest lucru l-a spus Isus, nu eu.

Eu i-am mai spus acelui om: „Poate te întrebi cum este posibil ca acești oameni să fie vindecați. Foarte simplu, pentru că vindecarea se bazează pe credință și nu pe cât de neprihănit, de sfânt sau de bun este cineva. Vindecarea se bazează pe credință, deoarece Cuvântul spune că *„toate lucrurile sunt cu puțință celor de cred.”* (Marcu 9.23).

Vedeți? Vindecarea nu are nici o legătură cu cât de bun ești tu. Astfel, eu am văzut prostituate care au venit pe platformă ca să fie vindecate și au primit pe loc ceea ce cereau, în timp ce unele femei sfinte plecau de acolo așa cum veniseră. Vedeți? Vindecarea se bazează pe credință și nu pe starea ta de neprihănire.

Uitați-vă ce se întâmplă în Franța. Oamenii merg la racla acelei femei pe care o consideră sfântă, în scaune de invalizi, iar când ies de acolo sunt pe deplin vindecați, deși nu este nimic altceva decât o superstiție. Da, totul este numai spiritism, pentru că venerază o moartă. Înțelegeți? Cu toate acestea, sunt vindecați pentru că cred că se apropie de Dumnezeu.

Să nu credeți că spun acest lucru ca să înjosesc sistemul catolic sau pe cel protestant în fața oamenilor, căci nu este așa. Eu nu am intenția să fac aceasta, ci trebuie să vă spun adevărul.

Știu că voi, lucrătorii, sunteți rupți de ceea ce spun, dar am fost întrebat și ca urmare trebuie să răspund conform Cuvântului lui Hristos și după cea mai bună cunoștință a mea. Înțelegeți?

Adevărul este că toate aceste sisteme religioase i-au sucit pe oameni. Ei merg și aderă la metodiști, la bapțiști, la catolici, la luterani, la penticostali, crezând că se apropie de Dumnezeu, dar în realitate intră într-un sistem omenesc.

Vedeți? Chiar dacă se apropie de idoli, Dumnezeu îi vindecă pentru că cred. Uitați-vă la hotenții din Africa: ei se roagă în fața idolilor deoarece cred că în felul acela se apropie de Dumnezeu, și sunt vindecați, dar aceasta nu are nimic a face cu mântuirea.

Ce credeți, o femeie merge să se călugărească într-o mănăstire pentru că vrea să fie mai rea? Sigur că nu. Ea se călugărește pentru că dorește să fie mai bună.

Un bărbat care aderă la Biserica catolică, nu o face pentru că vrea să fie mai rău, ci pentru că dorește să fie mai bun. Vedeți? Adevărul este că nici hindușii sau ceilalți oameni nu aderă la aceste religii păgâne ca să fie mai răi, este adevărat?

Când am mers în templul lui Janis, am văzut un preot care ședea pe o pernă, cu picioarele trase sub el. Vedeți atât de bine încât a scris pe o bucată de metal care nu era mai mare de un sfert de țol, un text asemănător cu Psalmul 23 din Scriptură. Așa ceva depășește puterea de înțelegere a minții omenești. Totuși, acel bărbat de vreo 40 de ani, a gravat-o pe metal cu ochiul liber. Vedeți?

Voi stați aici și auziți vorbindu-se despre metodiști, bapțiști, prezbitenieni, etc. dar ar trebui să mergeți afară, pe câmpul misiunii, căci atunci veți vedea lucruri care vă vor deschide ochii. Vedeți?

Gândiți-vă că cei ce cred în reîncarnare sunt atât de sinceri încât femeile nu gătesc, nu calcă pe furnici, nu omoară muște sau orice altceva; nici măcar nu sterilizează bisturiul ca să opereze un deget, ci mai bine îl lasă pe bolnav să moară, și asta pentru că se gândesc că acel microb ar putea fi o rudă de-a lor. Își fac măști mici cu care mătură furnicile sau alte viețuitoare mici, deoarece se

gândesc că printre ele pot să fie vreo rudă de-a lor. Vedeți? Ei cred că de fiecare dată când se reîncarnează, devin tot mai buni și mai buni, până când, în final, devin un dumnezeu.

Oamenii aceia nu fac toate acele lucruri ca să devină mai răi, ci pentru că sunt sinceri, dar știți ce spune Cuvântul?

„Multe căi i se par bune omului, dar la urmă duc la moarte.” (Proverbe 16.25).

Oamenilor, există o singură cale adevărată și dreaptă pe care o puteți urma ca să aveți răspunsul la această întrebare, iar aceea este Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci veți crede că Isus Hristos este acel Cuvânt și că El este făcut trup printre noi, împlinind ceea ce a promis că va face în timpul aceasta. În ordine.

Vedeți? Acesta este felul prin care îi veți recunoaște, nu prin biserica lor, nu prin crezul lor, nu prin semnele lor, nu prin denotațiunile lor, nu prin vindecările pe care le fac, ci numai și numai prin Cuvânt. Înțelegeți?

3. În Matei 24.26 se vorbește despre „pustie” și despre „odăițe ascunse”. Ce înseamnă aceasta?

Aceasta înseamnă că se vor ridica antihriști, unși falși și așa mai departe. Știți ce înseamnă „Anti”? „Împotrivă.” Deci aceștia sunt oameni care se ridică împotriva Cuvântului. Ei vor fi prin pustie, prin odăi secrete, și vă vor chema să mergeți după ei, dar Cuvântul spune să nu-i credeți! Să nu mergeți după ei, ci să stați departe de asemenea lucruri. Vedeți?

4. Matei 24.28: „Oriunde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii.” Ce înseamnă aceasta?

Ce este un stârv? Hrana vulturilor.

Biblia îi compară pe proroci cu vulturii, iar noi, credincioșii, suntem „vulturași.” Înțelegeți? Stârvul este Cuvântul. El este acela care aduce la suprafață adevărata natură a unei păsări. Astfel, un vultur adevărat va dori carne proaspătă, pentru că nu este uliu șorecar. Da, tu nu-i vei putea da o hrană denominațională, pentru că trebuie să primească hrana vulturilor, iar aceasta este carne proaspătă.

Tu nu-i vei putea da o hrană din zilele lui Moise, nici una adusă de Sankey, Knox, Finney, Calvin, etc, pentru că el are nevoie de carnea proaspătă din această zi; de partea din Hristos, de Cuvântul legitimat pentru această zi. Aceasta este hrana lui. Înțelegeți?

Nu ce a făcut Noe sau Moise – ei sunt exemple foarte bune – ci ceea ce a promis Domnul că va face acum. Ei au avut Cuvântul – Stârvul – pentru timpul lor; Wesley a avut Stârvul pentru ziua lui; Luther a avut Stârvul pentru timpul lui, dar vulturii de astăzi nu se duc înapoi ca să mănânce din acel stârv, pentru că este deja contaminat.

Voi știți că ceea ce rămânea pentru a doua zi, din mielul de jertfă, trebuia ars. Vedeți? Nu poate rămâne pentru generația următoare.

Biblia spune că ceea ce rămâne din Cină, nu trebuie lăsat nici măcar până în dimineața următoare, ci trebuie ars. Deci vă mai referiți la ce a fost? Nu, domnilor! Nu, pentru că noi avem o hrană proaspătă, Cuvântul care ne-a fost făgăduit pentru ceasul acesta; Cuvântul care a fost descoperit pentru noi. Da, acolo sunt vulturii: unde este stârvul proaspăt adus.

Nu mai putem sta la această întrebare, dar sunt sigur că ați înțeles ce am vrut să spun.

În ordine. Să vedem acum întrebarea a cincea:

5. Toată mireasa va fi adunată la un loc pentru răpire. Aceasta se va întâmpla în vest?

Nu, mireasa nu va fi adunată în vest. Este adevărat că ea va fi adunată împreună, dar nu înainte de răpire, deoarece este scris: *„... noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți.*

Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va pogori din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas până atunci, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi întotdeauna cu Domnul.” (1 Tesaloniceni 4.15-17).

Deci, Mireasa va fi adunată împreună atunci când va merge să-L întâmpine pe Domnul pe nori. Înțelegeți? Ea va fi împreună, dar aceasta nu înseamnă că toți aleșii trebuie să se adune într-un anumit loc de pe pământ. Sigur că nu, și asta pentru că Mireasa, sau mai bine zis o parte din Mireasă, doarme în țărâna pământului; peste tot în lume, de la poli la tropice, din nord până în sud și din est până în vest.

Isus a spus: *„...Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se duce până la apus, așa va fi și la venirea Fiului omului.” (Matei 24.27).*

Vedeți? Deci înainte ca Mireasa să meargă sus, ca să-L întâmpine pe Mire, pe întregul pământ va avea loc învierea.

Prin harul și credința în Cuvânt, pot spune și eu: „NOI”, fiindcă cred că împreună formăm întregul Trup al lui Hristos. Da, cred că prin harul Său, și noi vom face parte dintre cei care vor fi luați sus.

Fiți atenți cum se desfășoară acest lucru. Mai întâi sunt înviați cei adormiți. Deci va fi un timp de trezire pentru cei ce sunt adormiți în pulberea pământului, dar nu pentru cei păcătoși, deoarece aceia nu se vor ridica decât după Împărăția de o mie de ani, ci pentru cei adormiți în Domnul. Ei se vor ridica din țărână, iar aceste trupuri supuse putrezirii, vor fi îmbrăcate în neputrezire. Atunci când se vor ridica ei, noi cei care vom fi încă în viață în timpul acela, vom fi transformați într-o clipeală de ochi. Da, aceste trupuri muritoare nu vor vedea moartea, pentru că sunt schimbate într-o clipă. Vom fi schimbați la fel ca Avraam și Sara. El a fost transformat dintr-un om bătrân, într-unul tânăr, iar ea a fost transformată dintr-o bătrânică, într-o femeie tânără.

O, ce ceas va fi acela! Deodată îi veți putea vedea pe cei ce sunt înviați, apoi vom fi luați cu toții sus, cu viteza unui gând, ca să-L întâlnim pe Domnul, în văzduh, împreună cu ei.

Dacă unchiul tău este îngropat aici, în Kentucky de Sud, nu va fi nevoie să fie dus în Indiana, nici dacă este îngropat în Indiana, nu este nevoie să fie dus în Kentucky de Sud. Nu contează unde se află, el va învia pur și simplu. Cei care au murit în mare, vor învia din mare. Cei care au fost uciși în arenele romane, care au fost mâncați de lei, care au fost arși în cuptoarele aprinse și din care nu a mai rămas nici măcar praful, vor învia totuși. Fie că au murit în arenele din Roma, în junglele de la tropice sau în regiunile înghețate de la poli, ei vor învia din morți, vor fi schimbați și aduși sus, iar cei ce vor fi încă în viață, vor fi transformați într-o clipă și luați sus împreună cu ei.

Uitați-vă la misionarii care au murit în jungla Africană; uitați-vă la cei care au murit în regiunile înghețate din nord; la cei ce au murit în arene, prin toată lumea. Ei au murit pretutindeni: în China, în Japonia, etc. de aceea învierea și răpirea va fi un eveniment universal.

Urmăriți transformarea, căci Cuvântul spune: „Doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat.

Doi bărbați vor fi la câmp; unul va fi luat și altul va fi lăsat.” (Luca 17.35-36). Aceasta arată că unul va fi pe partea pământului unde va fi noapte, pentru că se află în pat, iar celălalt va fi pe partea unde este ziua, pentru că lucrează la câmp. Vedeți? Aceasta dovedește că răpirea va fi universală. Da, Biserica va fi toată împreună, dar numai după ce va avea loc învierea.

Dacă nu sunteți de acord cu răspunsul meu, nu este nici o problemă. Este în ordine.

6. Dragă frate Branham, întrebarea mea se referă la botez. Când este salvată o persoană? Am auzit că acest lucru se întâmplă atunci când persoana a crezut. Unii spun că ești salvat atunci când primești Duhul Sfânt, chiar dacă nu ești botezat în apă, ca în cazul celor din Fapte 10.48. Alții spun că Pavel a fost salvat pe drumul Damascului, dar conform textului din Fapte 22.16, trei zile mai târziu i s-a cerut să se boteze ca să fie spălat de păcate prin chemarea numelui Domnului. Este posibil ca o persoană să fie botezată cu Duhul Sfânt, ca și Corneliu, și totuși să fie încă păcătoasă din cauză că nu a primit botezul în apă? Dacă are Duhul Sfânt, persoana respectivă nu poate merge în cer până nu se botează în apă?

Fratele care a scris întrebarea aceasta, s-a semnat dar nu-l cunosc și nu-i voi spune numele.

Prima lui întrebare a fost: „Când ești salvat?” după care a întrebat dacă un om care are Duhul Sfânt trebuie să se boteze totuși, pentru a putea merge în cer și pentru iertarea păcatelor.”

Mă bucur pentru întrebările pe care le-ai pus, dar vreau să spun că în ce mă privește, eu nu cred în botezul în apă pentru înnoire, fiindcă dacă ar fi așa, nu ar mai avea nici un rost sângele Domnului. Înțelegeți? Prin urmare, voi vă botezați ca să arătați că înnoirea a avut deja loc. Vedeți? Voi arătați la exterior ceea ce s-a petrecut deja la interior.

De fapt, toată problema se învâрте în jurul alegerii mai dinainte. Înțelegeți? Dar noi nu știm cine a fost ales și cine nu, de aceea predicăm Evanghelia. Noi mergem și predicăm prin credință.

Cât privește înnoirea, acesta este punctul în care mă deosebesc de unitarieni. Am vrea ca frații unitarieni care mă ascultă, să nu mă înțealeagă greșit doar pentru că aici suntem în dezacord.

În unele probleme sunt în dezacord și cu soția mea. Astfel, eu îi spun că o iubesc, iar ea nu mă crede. Dar deși în problema aceasta suntem în dezacord, vă asigur că ne înțelegem foarte bine.

Vedeți? Poate că nu am adus suficiente dovezi care s-o încredințeze în ceea ce-i spun; foarte multă vreme sunt plecat să predic Evanghelia, iar când mă întorc, stau doar puțin, după care îmi iau undița și plec la pescuit. Vedeți? În inima mea o iubesc foarte mult, dar sunt obligat să stau departe de ea. Asta-i tot.

Faptul că în unele probleme suntem în dezacord este în ordine, dar să știți că apa nu iartă păcatele, iar eu vă spun aceasta cu toată convingerea.

Cred că motivul pentru care Pavel a trebuit să se boteze este că, conform Bibliei, este esențial ca noi să fim botezați. În ce îl privește pe tâlharul de pe cruce, care a murit fără să fie botezat și căruia Isus i-a spus totuși că va fi cu El în rai, aceasta se datorează faptului că el nu a mai avut posibilitatea să se boteze, deoarece L-a primit când era pe cruce.

Eu cred că aceeași a fost și situația cu acele inimi din casa lui Corneliu, care au primit cu bucurie Cuvântul lui Dumnezeu. Duhul Sfânt este Cuvântul făcut viu. Acesta este motivul pentru care Duhul Sfânt a început să vorbească prin ei în limbi și să proorocească. Acest lucru a fost determinat de acele inimi primitoare în care a căzut Cuvântul.

Aceasta este ceea ce mă nedumerește astăzi. După ce acel grup de romani și greci au fost mișcați doar de împlinirea acelei vedenii pe care o avusese Corneliu, Duhul Sfânt le-a cercetat în așa măsură inimile, în timp ce vorbea Petru, încât au început să vorbească în limbi și să proorocească. Vedeți?

Corneliu era conducător peste o sută de soldați, iar în timp ce se ruga, a văzut o vedenie. Un înger a stat înaintea lui și i-a spus: *„Trimite acum niște oameni la lope, și cheamă-l pe Simon, zis și Petru. El găzduiește la un om, numit Simon tăbăcarul, a cărui casă este lângă mare; acela îți va spune ce trebuie să faci.”* (Fapte 10.5-6).

Desigur, Corneliu și-a zis: „Cu siguranță nu am dormit, căci am stat și m-am uitat țintă la acel înger. Totul a fost real.” Astfel, i-a trimis pe cei mai credincioși dintre soldații săi să-l caute pe Petru.

Și iată că în timp ce el își trimitea soldații după Petru, Dumnezeu îl pregătea pe apostol ca să-i primească. El stătea pe acoperișul casei și aștepta ca doamna Simon să-i pregătească masa, dar iată că a căzut într-o răpire sufletească și a avut o vedenie în care a văzut că:

„...cerul era deschis și un vas ca o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri, coborându-se și slobozindu-se în jos pe pământ.

În ea se aflau tot felul de dobitoace cu patru picioare și târătoare de pe pământ și păsările cerului.

Și un glas mi-a zis: „Petre, scoală-te și mănâncă.”

„Nicidecum, Doamne,” a răspuns Petru. Căci niciodată n-am mâncat ceva spurcat sau necurat.” -

Și glasul i-a zis iarăși a doua oară: „Ce a curățit Dumnezeu, să nu numești spurcat.” (Fapte 10.11-15).

Și iată că pe când Petru se mira de vedenia avută, oamenii trimiși de Corneliu au bătut în poartă, întrebând de apostol, iar vocea i-a zis:

„Iată că te caută trei oameni; scoală-te, pogoară-te și du-te cu ei fără șovăire, căci Eu i-am trimis.” (v. 20).

Acum vedeți? Când au ajuns la casa despre care îi vorbise îngerul în vedenie lui Corneliu, au găsit întocmai cum li se spusese. Și deși în fața lor stătea doar un pescar mic și neînsemnat, pentru acel grup mic de credincioși a însemnat foarte mult, deoarece își spuneau: „Păi este întocmai cum a văzut Corneliu!”

Petru i-a însoțit la casa lui Corneliu, unde erau adunați toți cei ce crezuseră cuvintele sutașului și a început să le vorbească despre cum au primit ei Duhul Sfânt și, în timp ce le vorbea, s-a întâmplat acel lucru extraordinar.

Vedeți? Ei au putut să vadă că vedenia era perfectă. Erau un grup mic de oameni dintre neamuri, care au văzut o vedenie adevărată și au auzit Cuvântul Adevărului care le arăta cum pot să primească Viața. O, și Duhul Sfânt a venit peste ei, deși nici nu fuseseră încă botezați în apă.

Ce ar trebui să facă tabernacolul din locul acesta gândindu-se la acest lucru?

Gândiți-vă numai că zecile de mii de vedenii care au fost date aici, nici măcar una nu a dat greș vreodată, nici măcar o iotă, bolnavii, cei năpăstuiți, cei orbi, surzi, muți, păcătoși, fiind vindecați și salvați. Păi aceasta ar trebui să ne pună inimile pe jar.

Și vedeți? În timp ce Petru vorbea încă, Duhul Sfânt a căzut peste acei oameni sinceri. Atunci apostolul a spus: „*Se poate opri apa, ca să nu fie botezați aceștia care au primit Duhul Sfânt ca și noi? Eu cred că păcatele lor sunt deja iertate, pentru că altfel Duhul Sfânt nu ar fi venit jos peste ei și El nu ar fi venit înăuntru dacă n-ar fi niște vase alese mai dinainte de Dumnezeu.*”

Eu cred că motivul pentru care Pavel a trebuit să se boteze, este pentru că i-a persecutat pe creștini. Acesta-i adevărul. Când l-a trimis pe prorocul Anania să se roage pentru el, Dumnezeu a spus referindu-se la Pavel: „*Eu l-am ales ca să ducă Numele Meu înaintea neamurilor.*” (Fapte 9.15). Vedeți, Dumnezeu știa aceasta când el zăcea orb în acea cameră întunecoasă, după ce se întâlnise cu Stâlpul de Foc pe drumul Damascului, în Numele lui Isus Hristos. Da, eu cred că păcatele lui erau deja iertate, dar trebuia să mărturisească aceasta în fața lumii, prin faptă. Acesta este motivul pentru care trebuie să ne botezăm și noi în Numele lui Isus Hristos și cred că sămânța aleasă mai dinainte va vedea acest lucru și îl va înțelege. Da, numai ea îl va vedea.

Frații mei trinitarieni, eu nu vreau să arunc acest lucru împotriva voastră, ci spun doar sincer ceea ce gândesc.

S-ar putea ca banda aceasta să ajungă și în Africa de Sud, unde am prieteni scumpi: DuPlessis, Schoemens, Yeager și toți ceilalți frați minunați care se evidențiază prin viața lor sfântă și curată. Dar dintre toți, cel mai mult m-au impresionat fratele și sora Jackson.

De ce am fost impresionat de ei? Pentru că fratele era vânător? Nu, pentru că am o mulțime de prieteni vânători. Atunci care este motivul? Vedeți, eu cunosc o

mulțime de lucruri ascunse, care nu pot fi spuse însă în fața tuturor. De ce oare, la ceasul când Domnul a spus: „Contactează-l pe Sidney Jackson din Africa de Sud”, i-a vorbit și lui și i-a spus să vină aici? Duminică este o săptămână de când el și soția lui au fost botezați în Numele lui Isus Hristos. Știți care este cauza? Alegerea dinainte. Vedeți?

Eu cred că un om este salvat prin faptul că Îl primește pe Hristos, iar botezul în apă este o mărturie exterioară a ceea ce s-a petrecut deja în interior, deoarece apa nu are puterea de a șterge păcatele, ci este numai un simbol.

Mulți spun că ei sunt salvați pentru că au fost botezați în Numele lui Isus, pentru că vorbesc în limbi și au tot felul de semne ale Duhului Sfânt; dar cu toate acestea, sunt pierduți. Acesta este adevărul, deoarece Cuvântul spune:

„Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne! Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?”

Dar cu toate acestea, El le va răspunde: *„Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelegea.”* (Matei 7.22-23).

Vedeți? Aceasta înseamnă că toate lucrurile sunt în mâna lui Dumnezeu.

Poate ziceți: „Bine, dar atunci de ce îi mai chemi pe oameni să se boteze încă o dată?” Pentru că urmez modelul de la început. Noi nu putem pierde din vedere lucrul acesta.

Astfel, putem vedea că apostolul Pavel a întâlnit niște oameni minunați, ucenici ai lui Ioan. Eu cred că ei erau salvați, dar nu erau botezați în Numele lui Isus Hristos, deși conform Fapte 19.3 fuseseră botezați o dată. Să citim ce scrie acolo:

„...Pavel, după ce a trecut prin ținuturile de sus ale Asiei, a ajuns la Efes. Aici a întâlnit pe câțiva ucenici,

și le-a zis: „Ați primit voi Duhul Sfânt de când ați crezut?” (traducere din engleză).

„Nici măcar n-am auzit că a fost dat un Duh Sfânt,” au răspuns ei.

„Dar cu ce botez ați fost botezați?” le-a zis el.

Și ei au răspuns: „Cu botezul lui Ioan.” Vedeți? „O, noi am fost botezați de Ioan, adică de același bărbat care L-a botezat și pe Isus.”

Priviți numai ce a spus Pavel mai departe:

„Ioan a botezat cu botezul pocăinței.” Vedeți? El nu a botezat pentru iertarea păcatelor, deoarece Jertfa nu fusese încă dată, înțelegeți?

„Când au auzit ei aceste vorbe au fost botezați din nou, în Numele Domnului Isus, iar când și-a pus Pavel mâinile peste ei, Duhul Sfânt a venit asupra lor.”

Ce a făcut acest botez? A arătat că cei care au fost aleși dinainte pentru Viață, de îndată ce au văzut Adevărul Scripturii s-au grăbit să umble în Lumina Lui, și ca atare, au primit răsplata celui credincios: Duhul Sfânt a venit peste ei și astfel au vorbit în limbi, au prorocit și L-au mărturisit pe Dumnezeu. Înțelegeți acum?

Cei din casa lui Corneliu au făcut botezul după ce au avut deja parte de bucurii mari, au strigat și L-au lăudat pe Dumnezeu.

În ce-i privește pe cei din Efes, ei aveau un predicator baptist, care fusese și el botezat și dovedea cu Biblia că Isus era Hristosul. Toți erau foarte bucuroși din pricina acelei mari descoperiri, dar cu toate acestea nu aveau Duhul Sfânt. Era nevoie ca ei să fie botezați încă o dată. Și Pavel a zis:

„Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit- noi, să fie anatema.”
(Galateni 1.8).

Vedeți, frații mei, poate că voi nu cunoașteți aceste lucruri, dar pentru că eu le cunosc sunt dator față de Dumnezeu să urmăresc planul primei temelii, pentru că nici un om nu poate așeza o altă temelie afară de aceea care a fost pusă la început: pe învățătura apostolilor și a prorocilor. Prorocii au vestit, apostolii au împlinit, iar noi trebuie s-o păstrăm și s-o ducem mai departe până când va fi încheiată construcția.

Eu cred că un om este salvat atunci când crede în Domnul Isus Hristos cu toată inima lui, nu cu toată cunoștința lui.

Vedeți, omul este alcătuit din suflet, duh și trup. Trupul tău are cinci simțuri: auz, văz, gust, pipăit și miros, dar ele ți-au fost date numai pentru contactul cu lumea înconjurătoare și nu te ajută să intri în legătură cu cerul. De fapt, omul are șase simțuri, deoarece Biblia spune că el a fost creat în ziua a șasea. Cel de-al șaselea simț pe care-l are omul este în suflet și el determină destinația lui finală: cerul sau iadul.

Credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd, nu se pipăie, nu se miros, nu se gustă și nu se aud. Prin credință, omul prinde cuvântul, iar acesta îl duce într-o altă dimensiune, totul fiind atât de real pentru el, de parcă l-ar pipăi cu mâna și știe că ceea ce crede se va întâmpla cu siguranță.

Să revenim la problema noastră. Dumnezeu știa că oamenii aceștia urmau să fie botezați în Numele lui Isus Hristos, iar Pavel a spus că nici un om și nici un înger din cer nu poate aduce o altă învățătură decât aceea pe care a învățat-o el. De aceea, dacă eu vin ca predicator, ca lucrător, ca profet sau orice aș fi, sau dacă ar veni un înger din cer și v-ar învăța contrar cu ceea ce a învățat Pavel, sau dacă nu v-aș porunci să fiți botezați din nou în Numele lui Isus Hristos, Biblia m-ar găsi mincinos.

Deci, eu cred că acesta este modelul biblic, fiecare persoană din Biblie fiind botezată în Numele lui Isus Hristos. Înțelegeți? Biblia nu vorbește de nimeni care ar fi fost botezat în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, așa cum nu vorbește nici despre vreun botez făcut prin stropire, deoarece toți au fost botezați prin scufundare.

Referitor la întrebarea ta, frate scump, eu cred că Dumnezeu îți cunoaște inima, așa că primești mântuirea în momentul când crezi. Adevărul este că sunt mii de oameni botezați în Numele lui Isus, dar necazul este că ei au coborât în apă păcătoși uscați, iar când au ieșit au fost tot păcătoși, dar uzi. Înțelegeți? Credinciosul adevărat este acela care umblă în toată credincioșia față de Dumnezeu și împlinește tot ce este scris. Crezând, el se lasă botezat după modelul biblic, dar eu cred că botezul este numai o dovadă exterioară a ceea ce s-a petrecut deja în interior, prin har.

Această problemă este la fel ca și cu corabia lui Noe. Atunci, El a spus: „*Noe, intră în arcă tu și familia ta!*” și el a intrat. Eu cred că dacă nu ar fi existat arca, Dumnezeu tot l-ar fi salvat pe Noe, dar l-ar fi pus să șadă pe un buștean sau să umble pe ape, înțelegeți? Dar El i-a făcut o arcă în care să intre și să stea liniștiți. De ce? Pentru că aceea era calea rânduită de Dumnezeu.

Tot așa, eu cred că Dumnezeu îl salvează pe om prin har, iar botezul în Numele Domnului Isus Hristos este calea rânduită de Dumnezeu pentru a intra în El, printr-o mărturie exterioară, prin faptă.

Eu nu-i condamn pe ceilalți oameni, deoarece știu că apa nu-l poate salva pe un om, dar botezul este, așa cum am spus deja, dovada exterioară a ceea ce s-a petrecut în interior.

Dacă nu ești mulțumit de răspunsul meu, frate, putem relua altădată problema aceasta. În ordine.

7. Geneza 6.4 vorbește despre uriași. De unde au apărut ei?

Aceasta este o întrebare foarte bună. De unde au venit acești uriași, deoarece Biblia nu spune nicăieri că Adam ar fi fost un bărbat uriaș. El era un om obișnuit, așa că de unde au venit totuși uriașii?

În jurul acestei probleme este o mare dispută. Astfel, Iosefus, dr. Scofield și unul care se ocupă de Istoria Bibliei, nu-mi amintesc acum sigur care dintre ei este, spun că acești uriași sunt de fapt duhurile care au ascultat de Lucifer și s-au răzvrătit împotriva lui Dumnezeu. Ei s-au luptat cu Mihail, dar fiind învinși, au fost aruncați pe pământ, unde au luat trupuri umane, iar când au văzut că fetele oamenilor erau frumoase, le-au luat de neveste. Dacă susțineți o asemenea învățătură îl faceți pe Lucifer creator, ori așa ceva nu este posibil.

Părerea aceasta este la fel de greșită ca aceea susținută de dr. Smith de la Adventiștii de ziua a șaptea, cu privire la țapul jertfit de Dumnezeu pentru ispășire.

Voi știți că evreii luau doi țapi pentru jertfa de ispășire: unul era sacrificat, iar celălalt era eliberat după ce toate păcatele poporului erau mărturisite asupra lui. (Levetic 16.7-22).

Acest bărbat susține că țapul care a fost jertfit îl reprezintă pe Hristos, purtătorul păcatelor noastre, care a murit pentru noi, iar țapul care a fost eliberat, îl

reprezintă pe diavolul, care poartă păcatele noastre și merge cu ele în veșnicie. Înainte de a spune ce cred eu despre această învățătură, vreau să vă spun că nu am nimic cu acest bărbat. El a fost un creștin deștept, credincios organizației lui, un om cult și sincer, dar părerea lui nu are nici un sens. De ce spun aceasta? Pentru că dacă ar fi așa, înseamnă că ei jertfeau pentru diavolul, ori aceasta ar fi o hulă la adresa lui Dumnezeu. Adevărul este că ambii țapi simbolizau moartea, îngroparea și învierea lui Hristos, care a murit pentru păcatele noastre, purtându-le mai departe, pentru ca noi să fim liberi. Da, ambii țapi erau un simbol spre lucrarea lui Hristos.

Deci uriașii nu au venit prin întruparea în trupuri omenești, ci au fost fiii lui Cain, al cărui tată era șarpele care înainte de blestem arăta la fel ca omul, dar era un tip uriaș, deci mai mare decât omul. De acolo se trag acei uriași: ei erau fiii lui Cain și locuiau în Canaan, pentru că acolo mersese tatăl lor Cain.

Vedeți, aceasta este încă o dovadă referitoare la sămânța șarpelui, acești uriași fiind o rasă cu totul diferită de rasa umană. Ei sunt sămânța șarpelui.

Noi avem aici o întrebare referitoare la sămânța șarpelui și vom ajunge la ea.

Deci acei cananiți, acei uriași, erau fiii lui Cain, care la rândul lui era fiul șarpelui. Șarpele nu fusese o reptilă atunci când păcătuse cu Eva, ci era un animal frumos și uriaș, foarte apropiat omului, în plus fiind și foarte șiret.

Dacă veți încerca să puneți sămânța unui animal în trupul femeii, genele lor nu se vor încrucișa niciodată. Ei au încercat să facă acest lucru, dar nu au reușit, și nu pot afla nicidecum elementul de legătură dintre om și animal. Cimpanzeul este cel mai apropiat omului, dar sămânța lor nu se poate încrucișa. Vedeți? Când Dumnezeu a făcut creațiunea, a început cu formele mai simple, apoi a făcut peștii, păsările și a continuat tot așa, până când a ajuns la mamifere: la gorile, cimpanzei, etc. șarpele, iar în final l-a făcut pe om.

Omenirea a încercat să găsească cu ajutorul științei acea verigă lipsă, acel animal apropiat omului, dar nu a reușit.

Adevărul este că și omul e un animal. Omul firesc, trupul de carne este asemenea trupului animalelor, noi știm aceasta. Noi suntem mamifere, pentru că avem sânge cald și naștem. Dar atunci care este deosebirea dintre om și animal? Animalul nu are suflet, pe când omul are. Vedeți? Și pentru că nu are suflet, animalul nu știe ce este bine și ce este rău.

Micuța cățea nu știe că ar trebui să poarte rochiță, dar sunt sigur că dacă ar înțelege, nu ar lua niciodată pantaloni scurți. Nici scroafa nu ar face aceasta, dar uitați-vă la rasa umană decăzută! Înțelegeți?

Deci uriașii despre care vorbește Biblia sunt sămânța șarpelui.

Când șarpele a văzut-o pe Eva, Satana a intrat în el și... Nu știu cum să mă exprim mai clar deoarece știu că printre noi sunt o mulțime de critici care încearcă să speculeze orice cuvânt. Deci Adam nu a cunoscut-o pe soția sa Eva. El nu a ajuns în locul acela... dar Satana i-a luat-o înainte, înțelegeți? Adam a cunoscut-o abia după ce era deja însărcinată. Noi vom ajunge la întrebarea care se referă la problema aceasta și atunci vom vedea mai mult.

Deocamdată, răspunsul la această întrebare este că **uriazii sunt sămânța șarpelui.**

8. Frate Branham, vor fi salvați toți fiii și fiicele credincioșilor adevărați născuți din nou?

Nu, frate, **nu vor fi salvați toți.** Aici îl citez pe David DuPlessis care a spus: „Dumnezeu nu are nepoți, (vedeți?) ci doar fii și fiice.”

Prin urmare, ca să fie salvați, copiii trebuie să se nască din nou, la fel ca mama și tatăl lor; trebuie să se nască din Duhul. Înțelegeți?

Ceea ce-l face pe un om o persoană nouă este nașterea din nou, înnoirea. Prima naștere îl aduce pe omul natural, firesc, pe pământ, în timp ce a doua naștere sau nașterea din nou, îl face un om duhovnicesc, ceresc. Înțelegeți? Această naștere îi schimbă sufletul, nu ființa exterioară, trupul, pentru că el continuă să simtă, pipăie, gustă, miroase, aude, vede; dar interiorul lui: dorințele, motivele, etc. sunt schimbate, urmăresc voia lui Dumnezeu. Vedeți ce vreau să spun?

Acum rețineți! Singura modalitate de a fi mântuiți împreună cu toată casa voastră o găsiți în Fapte 16, unde este vorba despre temnicerul din Filipi. După cum știți, Pavel și Sila au fost închiși în închisoare, iar acel temnicer trebuia să-i păzească. Dar pe la miezul nopții a avut loc un cutremur puternic și pentru că a crezut că cei arestați au fugit, temnicerul a vrut să se sinucidă. Pavel a strigat însă cu glas tare: „*Să nu-ți faci nici un rău, căci toți suntem aici.*” (v. 28). Îngrozit, temnicerul s-a aruncat la picioarele celor doi slujitori ai Domnului și a întrebat:

„*Domnilor, ce trebuie să fac să fiu mântuit?*” (v. 30), la care ei i-au răspuns: „*Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta.*” (v. 31).

Cum vine aceasta? Dacă familia ta crede ceea ce crezi tu este mântuită. Înțelegeți? Te rogi și îi predai pe copiii tăi lui Dumnezeu, după care te ții de Dumnezeu și crezi că vor fi mântuiți.

Eu tocmai am trecut prin această experiență cu Rebeca mea. Vedeți, tot ce trebuie să faceți este să-i predați pe copiii voștri lui Dumnezeu.

Rebeca mea a ajuns o mică adolescentă și mergea la o fată pentru a lua lecții de pian. Iată însă că într-o zi, fata aceea stătea la pian și cânta rock. Păi aceasta mi-a fost destul! I-am cerut imediat să nu mai meargă acolo, înțelegeți? Dar ea mi-a

răspuns că acela este singurul loc unde poate lua lecții de muzică. Voi știți cum sunt copiii când ajung la adolescență.

Adevărul este că fiecare copil trebuie să treacă prin vârsta aceasta. Eu am trecut, voi ați trecut și ei trebuie să treacă, iar noi trebuie să-i înțelegem în felul cum gândesc.

După câteva zile, mama ei s-a dus după ea la fata aceea, iar domnișoara i-a răspuns foarte obraznic. Aceea nu mai era deloc Rebeca mea. S-a enervat și a plecat trântind ușa atât de tare încât aproape că a dărâmat lucrurile de pe perete.

Primul lucru care s-ar fi convenit să-l fac în situația aceea era să iau cureaua și să merg după ea în curte, apoi s-o aduc înapoi aplicându-i câteva „îndreptări”, dar imediat m-am gândit: „Stai puțin! Eu trebuie să gândesc așa cum gândește ea la vârsta de 18 ani.”

După plecarea fetei, Meda a început să plângă, iar eu i-am spus: „Știu că tu ai făcut tot ce s-a putut pentru ea, și la fel am făcut eu, dar acum problema este în afara putinței noastre de a mai face ceva, de aceea trebuie să facem pasul următor.”

Acest lucru îmi amintește de ceva ce m-a întrebat o doamnă zilele trecute. Ea spunea:

„Frate Branham, tu nu ești Mesia, așa-i?”

„Nu, doamnă,” am răspuns eu.

„Noi credeam că tu ești păstorul nostru, dar vedem că întotdeauna ne îndrepti spre

Păstorul cel mare.”

„Așa este. Acesta este adevărul.” Vedeți?

Revenind la Rebeca, eu i-am spus soției mele: „Scumpo, tu trebuie să mă ascuți pe mine pentru că sunt soțul tău. Am vorbit și eu cu ea zilele trecute, dar am observat că este schimbată.”

Rebeca nu mai făcuse niciodată așa ceva. De data aceasta, când mama ei i-a atras atenția într-o problemă, ea s-a înfuriat, a trântit ușa și a plecat strigând: „Te aștepți ca eu să stau aici și să fiu toată viața o floare pe perete?” Vedeți, acesta era diavolul, nu fiica mea.

Îmi amintesc că în primii doi ani din viața ei, ea a plâns foarte mult. Odată, am mers cu Meda și cu ea să mâncăm într-un restaurant, dar nu am putut sta la masă cu ea, așa că în timp ce a mâncat Meda, eu m-am dus și m-am plimbat cu ea pe stradă, iar când am mâncat eu, s-a plimbat Meda cu ea. Plângea tot timpul. Dar într-o zi, când eram în Canada, Domnul mi-a vorbit și mi-a zis: „Acesta este diavolul care se bagă în slujba ta!” Fetița plânse toată noaptea, așa că nu mă putusem odihni pentru adunarea ce urma să aibă loc.

Atunci i-am spus soției: „Dă-mi copilul acela!” Apoi am zis: „Satană, în Numele lui Isus Hristos, îți poruncesc să-ți iei mâinile de pe ea!” Fetița s-a oprit imediat din plâns și nu a mai plâns niciodată, Becky fiind cel mai liniștit copil al meu. Din ceasul acela, duhul de plâns nu s-a mai întors niciodată. Totuși, înainte de a face așa ceva, trebuie să fie ceva în tine.

Așa se face că acum am luat-o pe Meda și am discutat cu ea cam o oră.

„Meda,” i-am zis, „ia-ți mâinile de pe ea.”

„Eu? Bine, dar este copilul meu.”

„Nu este și al meu? Dacă ea ar fi murit în dimineața aceasta, ar fi trebuit s-o predai Domnului pentru destinația ei veșnică, nu-i așa? De ce nu am putea s-o predăm Domnului și pentru călătoria ei pământească?”

„Păi este copilul meu.”

„Dar este și a mea, nu?”

„Bine, și atunci să nu-i mai spun nimic?”

„Nu am spus asta. Vom înceta s-o mai certăm, și o vom sfătui doar. Ea are nevoie de un prieten, iar tu și eu putem să fim prietenii ei. Nu doar părinții ei, ci și prieteni.”

Vedeți, copiii de astăzi au nevoie de un prieten. Dacă ar fi avut o mamă și un tată care să se ocupe de ei, în loc să umble prin baruri sau lipsind de acasă toată noaptea, nu ar fi ajuns la delincvența juvenilă. Înțelegeți?

Ei s-au despărțit de Biblie. Au mers la biserică, dar au avut seri cu jocuri de cărți și alte lucruri de felul acesta. Da, ei au încercat să se cizeleze așa cum a șlefuit Satana Hollywood-ul. Biserica nu trebuie să aducă lucrurile Hollywood-ului în mijlocul ei, ci trebuie să le arate oamenilor că deține Ceva despre care ei nu știu nimic.

Și noi ne-am pus pe genunchi și am predat-o pe Rebeca lui Dumnezeu. Eu i-am spus soției mele:

„Știu că peste câteva zile, Becky va avea 18 ani, și mai știu că o fată de vârsta aceasta se gândește la un prieten, iar noi am ținut-o în casă. Aș fi vrut să nu se căsătorească niciodată, ci mă gândeam s-o pun să facă ceva aici, la oficiu; doream s-o văd umplută cu Duhul Sfânt și trăind pentru Domnul.”

„Nu putem face aceasta,” a răspuns Meda, „pentru că nu ne va asculta.”

„Stai puțin! Noi am crescut-o cât am putut de bine, iar acum o vom preda în mâinile Domnului. Prin urmare, când ea va spune ceva, tu să-i răspunzi: „Becky dragă, mama nu ar vrea să faci aceasta, dar pentru că-ți sunt prietenă voi sta alături de tine.” Las-o să vadă că o iubești, pentru că altfel va căuta pe altcineva care s-o iubească și s-o înțeleagă și s-ar putea ca alegerea ei să fie greșită. Tu trebuie să fii femeia care o iubește. Scumpo, știu că ceea ce-ți spun este dur, dar am văzut o mulțime de situații, pentru că la mine vin oameni de tot felul și de pretutindeni și discutăm probleme personale în cadrul interviurilor. Noi suntem obișnuiți unul cu celălalt pentru că suntem soț și soție, dar nu mai putem face nimic împotriva acestor lucruri, decât s-o luăm cu vorba bună și s-o încredințăm lui Dumnezeu. Dar trebuie să-ți amintești tot timpul că acesta este Numele Domnului.”

„În ordine,” a răspuns ea.

După aceste cuvinte ne-am pus pe genunchi și am predat-o pe fiica noastră Domnului. Am spus că ne luăm mâinile de peste ea și i-o încredințăm Lui.

În după-amiaza aceea, ea a venit acasă tot supărată și a spus:

„Presupun că sunteți de părere că nu mai trebuie să merg acolo, așa-i?”

„Nu, eu nu am spus nimic în legătură cu aceasta,” a răspuns Meda. Tu știi că

mama nu ar vrea să faci aceasta și că tatăl tău a fost foarte supărat când te-a auzit cântând muzică rock, boogie-woogie sau ce era, împreună cu fata aceea. Adevărul este că noi nu am fi dorit niciodată să faci așa ceva, de aceea am încredințat această problemă în mâinile Domnului, Becky. Aș vrea să știi că noi te iubim și vom rămâne alături de tine, orice s-ar întâmpla.”

„Mă voi duce oricum acolo,” a strigat ea furioasă.

„În ordine, scumpo. Când te vei întoarce voi avea cina gata.”

Vedeți? De atunci Becky nu s-a mai dus niciodată la fata aceea.

Nu la mult timp după aceea, l-a întâlnit pe George, care este un creștin. Ea a încercat să vorbească despre aceasta cu doamna Wood și printre altele i-a spus: „Am ajuns îngrozitor de sălbatică, iar mama și tata m-au predat în mâna Domnului.” Vedeți? Ea spunea că este îngrozitor de sălbatică. Noi nu vrem să devenim niște sălbatici, iar în ce o privește pe ea, am lăsat-o să meargă în felul acela. În ordine.

9. Frate Branham, ce părere ai despre surorile noastre din biserică, pe care le vezi cu rochii scurte? Nu murdărește purtarea lor mărturia noastră și nu aduce un exemplu rău pentru tinerii din biserică? Mie mi se pare atât de urât să vezi o tânără cu o rochie atât de scurtă încât i se văd genunchii când merge.

Oricine este cel care a scris aceste rânduri, vreau să spun că sunt sută la sută de acord cu el. Aceasta este o urâciune, dar spuneți-mi ce pot face? Eu vorbesc cât pot de tare împotriva acestor lucruri, dar cu toate acestea ele sunt la fel. Cuvântul a atins toate aceste lucruri, așa că dacă nu ascultă este spre judecata lor.

Da, cu siguranță eu sunt împotriva rochiilor strânse pe corp. Acesta este motivul pentru care le cert tot timpul pe fiicele noastre, pe Becky și Sara, și le cer să se îmbrace decent. Meda o ia aproape în fiecare zi pe Becky deoparte și vorbește cu ea. Pentru că sunt copii, te poți aștepta la asemenea ieșiri din partea lor și îi poți corecta, dar când acest lucru vine de la o femeie, este ceva greșit.

Nu vreau să jignesc pe nimeni, ci răspund la întrebarea care mi s-a pus. Eu cred că voi mă întrebați sincer aceste lucruri, iar eu încerc să răspund la fel: cât se poate de sincer.

Dacă găsiți soluția de-a le opri pe femei să se îmbrace astfel, vă rog să mi-o spuneți și mie, pentru că dacă voi putea face ceva să le ajut, o voi face cu plăcere.

Zilele trecute a venit cineva la mine și mi-a zis:

„Frate Branham, eu îți spun clar că Adam și Eva au mâncat un măr.” Vedeți? Dar acum am observat că au schimbat mărul cu un alt fruct. Cu ce? (Cineva din adunare spune: „Cu o caisă.”). Da, cu o caisă. Păi, înseamnă că este cazul să împărțim din nou caise, dacă aceasta le ajută pe femei să-și dea seama că sunt goale. Desigur.

10. Frate Branham, eu am acceptat mesajul lui Dumnezeu și la fel fiul meu, așa că am fost botezați amândoi în Numele Domnului Isus Hristos, dar soțul meu nu a primit mesajul și este împotriva lui. L-a influențat și pe fiul nostru și-l duce la o biserică metodistă. Vrea să merg și eu cu el acolo, atunci când nu avem serviciu aici la tabernacol. Este corect să merg acolo sau trebuie să stau departe de acea denominațiune?

Nu este nici o semnătură, dar probabil că sora este atentă la răspunsul pe care-l voi da la întrebarea ei. Du-te cu bărbatul tău, dar să nu te faci părtașă la nimic din ce se face acolo. Înțelegi? Tu trebuie să-ți iubești bărbatul, iar dragostea face acest

lucru. Trebuie să fii sare, căci dacă în el este ceva, va înseta.

Nu adera la denomiñațiunea aceea. Tu m-ai întrebat: „...să stau departe de acea denomiñațiune?” Du-te acolo, dar nu adera la ea. Dacă nu poți lua o franzelă întreagă, ia o jumătate; dacă nu poți lua o jumătate, ia o felie, înțelegeți? Acesta este procedeul corect prin care îl vei putea câștiga pe soțul tău. Să nu fii arogantă, pentru că atunci el va ști că are tot atât de mult ca și tine, dar dacă îi vei arăta ceva ce nu are, aceasta îl va face să înseteze și va dori să fie ca tine.

Nu uitați că Cuvântul spune că *„bărbatul necredincios este sfințit prin nevasta credincioasă.”* (1 Corinteni 7.14).

Acesta este sfatul meu. Eu aș putea lua foarte mult timp ca să vorbesc despre aceasta, dar trebuie să mă grăbesc pentru că mai am doar vreo 20 de minute. În ordine.

11. Frate Branham, cred din toată inima mesajul pe care-l înveți, îmi cutremură sufletul, dar soția și fiul meu nu se bucură de El pentru că nu vreau să se despartă de unele obiceiuri lumești. Tu ai spus că trebuie să ne cerem familiile, dar mie mi se pare greu de făcut acest lucru când văd că ei nu vor să trăiască pentru Cuvânt sau în Cuvânt. Ce trebuie să fac, domnule? Să cer și să cred sau să mă rog? Să spun doar: „Tată, făcă-Se voia Ta!” și să fiu mulțumit cu situația în care mă aflu? Aș aprecia foarte mult sfatul tău.

Dumnezeu să te binecuvânteze, fratele meu. Eu i-aș preda pur și simplu Domnului, deoarece Cuvântul spune că *„tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine...”* (Ioan 6.37). Înțelegeți? Și mai este ceva ce ai putea face.

Zilele trecute am mers la Ranch House și acolo am discutat cu domnul Becker, un om minunat.

„Apreciez foarte mult faptul că ai un locaș liniștit, pe care-l ții departe de toată agitația din alte locuri.”

„Da, frate Branham,” a spus el.

„De unde mă cunoști?”

„Sigur că te cunosc, doar în fiecare duminică hrănesc întreaga adunare. Aș vrea să-ți spun că sunt niște oameni minunați. Da, sunt oameni cu adevărat minunați.”

Acele cuvinte m-au făcut să mă simt foarte bine, pentru că voi sunteți copiii mei în Domnul, iar când aud că aveți o purtare plăcută, asta mă bucură nespus pentru că știu că Tatălui îi place aceasta. Vedeți?

Frate, dacă soția ta dorește să te duci cu ea la adunarea metodistă, du-te înainte, pentru că dacă nu vei putea lua o franzelă întreagă, vei avea parte de o jumătate sau măcar de o felie. Dacă spun că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, aceasta este în ordine pentru că și noi credem aceasta, dar dacă apoi deviază și învață alte lucruri nebiblice, lasă-i în pace și ia numai bucata de franzelă. Înțelegeți? Frate, lasă-i să vadă blândețea și considerația pe care o ai și pentru alții, iar dacă nu ai această calitate, roagă-L pe Domnul să ți-o dea. Să fii sincer, pentru că ea te va urmări cu atenție și fii o sare a pământului pentru că aceasta o va face și pe soția ta să înseteze, deoarece Domnul a spus: *„după ce voi fi înălțat, îi voi atrage pe toți oamenii la Mine.”* Înțelegeți? Eu m-aș duce cu ea dar nu aș adera la acea denotațiune. Du-te pur și simplu înainte.

12. Frate Branham, am o întrebare referitoare la o problemă care a adus un fel de nedumerire pentru unii dintre noi. Într-una din predicile tale ai spus că iudeii sunt mântuiți după răpirea Miresei. Te rog să explici clar ce se întâmplă cu aceia dintre neamuri care nu merg în răpire. Dacă am înțeles bine, ai spus că ei vor trece prin necazul cel mare și își vor da

viața pentru mărturia lui Isus.

Când El Se va întoarce de la neamuri la iudei, nu va mai exista nici o șansă ca neamurile să fie salvate, dar unii dintre cei care au respins Adevărul, vor merge în perioada necazului, unde se vor trezi și vor fi salvați la sfârșit. Este corect ce spun?

Te rog să ne explici acest lucru, pentru că ai spus că acolo va fi doar un număr foarte mic care va merge în răpire. Cum este cu cei care cred în Domnul, dar nu în felul în care predici tu Mesajul pentru această zi a sfârșitului? Aceia vor fi salvați?

Sora s-a și semnat. Da, aceasta este o întrebare foarte bună. Văd că confuzia pleacă de la faptul că am spus că zilele neamurilor se vor încheia la intrarea în necaz.

Conform Bibliei, Mireasa va fi răpită, în timp ce restul bisericii dintre neamuri va trece prin necazul cel mare. Vedeți? Mireasa este formată din cei aleși, iar ei nu trec prin nimic, ci sunt răpiți. Ei sunt pur și simplu schimbați și luați din lume. Înțelegeți? Voi explica acest lucru ceva mai încolo, pentru că am o întrebare referitoare la Mireasă și acolo vom urmări cum s-a maturizat trupul lui Hristos, începând de la Luther încoace.

După răpire, vor veni Moise și Ilie, care vor predica pentru iudei. Ceea ce vă spun acum, fraților, este ceea ce cred că mi-a descoperit Duhul Sfânt.

Ceea ce cred eu că urmează să se întâmple acum, este că Mireasa dintre neamuri va fi adunată împreună cu restul Miresei care L-a primit pe Hristos de-a lungul epocilor și acum se odihnește în țărâna pământului.

Morții vor învia, iar cei care sunt încă în viață, vor fi transformați și luați sus ca să-L întâmpine pe Domnul Isus în văzduh. Acolo va fi și Mireasa ebraică a Vechiului Testament.

După ceremonia nunții din slavă, Isus Se va întoarce pe pământ și Se va face cunoscut poporului Său, conform tabloului biblic referitor la Iosif, când s-a făcut cunoscut fraților săi. Acolo nu a fost prezent nimeni dintre neamuri, nici chiar soția lui, ci doar el și frații lui. Cred că acum puteți înțelege cu toții ce vreau să spun, da?

Faptul că soția lui Iosif era în palat, arată că în timpul acela Mireasa va fi în palatul din slavă.

Isus Se va face cunoscut evreilor după ceremonia nunții din cer, după cei trei ani și jumătate, la sfârșitul celei de-a șaptezecă săptămână a lui Daniel.

Voi știți că Mesia trebuia stârpit la mijlocul săptămânii, ceea ce înseamnă că a prorocit trei ani și jumătate, după care a fost omorât. Au mai rămas încă trei ani și jumătate pentru cei doi proroci, Ilie și Moise, iar la sfârșitul celor șaptezeci de săptămâni rânduite pentru poporul său, așa cum spune Daniel, Mesia Se va face cunoscut Iudeilor, deoarece El este Prințul care trebuie să vină la ei. Înțelegeți?

În timpul acela, Mireasa dintre neamuri se află în ceruri, iar fecioarele neînțelepte sunt pe pământ, dar ele nu vor fi mântuite în timpul acela, pentru că au fost deja mântuite, doar că au fost respinse din Mireasă. Ele vor merge în necazul cel mare, în timpul de purificare, deoarece L-au respins pe Hristos, Cuvântul, și vor trebui să sufere pentru faptele lor.

Mireasa însă a devenit Cuvântul, pentru că Hristos a făcut pentru ea o ispășire completă, El însuși fiind Cuvântul. Când trupul Său a fost sfâșiat și crucificat, Mireasa era ascunsă în El, era parte din trupul Său, de aceea este Cuvântul. Amin.

Puteți vedea aceasta? Puteți înțelege?

Când Isus a suferit în trup, a făcut-o pentru Ea, deoarece Mireasa era o parte din El.

Fiți atenți! Bărbatul și femeia sunt una, formează o persoană, pentru că Eva a fost scoasă din Adam, iar Biserica a fost scoasă din Hristos.

Ce s-a întâmplat? Dumnezeu a deschis coasta lui Adam și a scos de acolo un ajutor pentru El, pe mireasa sa, iar Dumnezeu a deschis și coasta lui Isus Hristos, la Calvar, și a scos de acolo Mireasa. Vedeți?

Rețineți! Mireasa nu a fost scoasă din trupul Său, decât după ce acel trup a fost mort. Conform obiceiului roman, ar fi trebuit să i se zdrobească picioarele ca să se vadă dacă este mort sau nu, dar ei n-au făcut aceasta pentru că prorocul spusese că „*nici un os nu-l va fi rupt.*” Vedeți? El murise deja când au vrut să facă aceasta, așa că un soldat a luat o suliță și l-a străpuns cu ea în inimă. Imediat a țâșnit apă și sânge, dovedind că murise deja.

Astfel, Mireasa a fost deja răscumpărată în trup, prin moartea Lui, ceea ce înseamnă că nu mai este nevoie ca ea să fie trecută prin necazul cel mare. Înțelegeți? Ea va merge înăuntru, dar Biserica neamurilor, care a crezut în El dar a luat și crezurile denominaționale și așa mai departe, va trebui să îndure curățirea necazului.

Și cum spunea fratele care a scris întrebarea anterioară: „Soția mea și fiul nostru iubesc încă lucrurile lumii...” Vedeți? Ei nu au acceptat răscumpărarea SA, pentru că atunci când cineva acceptă este curățat imediat.

„*Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește.*” (1 Ioan 3.9), adică nu mai

iubește lucrurile lumii, nu le mai dorește deloc.

Tot Ioan a spus: „*dacă iubește cineva lumea sau lucrurile din ea, dragostea Tatălui nu este în el.*” (1 Ioan 2.15).

Vedeți? Ei nu posedă dragostea Tatălui, de aceea trebuie să meargă și să sufere, dar – mă refer la fecioarele neînțelepte – nu vor fi salvați în timpul acela, ci sunt salvați acum din moartea a doua. Totuși, vor trebui să treacă prin necazul cel mare, pentru purificare.

Cred că aceasta a vrut să știe cel care a pus întrebarea.

Să vedem dacă mai este și altceva aici: **„Te rog să explici, pentru că ai spus că cei ce vor merge în răpire sunt doar un grup mic.”**

Acest grup mic este format din cei care vor fi în viață în timpul acela și vor fi transformați. De altfel, Isus a spus că „*strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață, și puțini sunt cei ce o află.*” (Matei 7.14).

„Cum este cu oamenii care cred în Domnul, dar nu în felul în care crezi tu?”

Ei nu trebuie să creadă ce spun eu, ci trebuie să creadă ce spune Cuvântul; trebuie să-L creadă pe Domnul. Dacă nu cred Cuvântul ci spun: „Eu nu cred că El este Cuvântul. Nu cred în botezul cu Duhul Sfânt; nu cred asta sau cealaltă,” deși este scris, aceasta arată încotro se îndreaptă: spre necazul cel mare.

Dar cei care acceptă Cuvântul în plinătatea Lui, nu pentru că Îl predic eu, ci pentru că așa spune Biblia, sunt liberi pentru că Cuvântul a fost deja judecat.

Spuneți-mi, este posibil ca un judecător drept să-l judece de două ori pe un om, dacă pedeapsa a fost ispășită?

Dacă, de exemplu, aș fi într-un magazin de amanet, iar tu ai veni acolo și ai spune: „Am venit să-l răscumpăr!” după care te-ai duce și ai achita întregul preț al răscumpărării mele (pedeapsa mea era să stau în acel magazin până voi fi răscumpărat), cum ar mai putea avea din nou pretenții asupra mea acel cămătar? Nu ar mai putea, afară doar de situația în care aș fi vândut din nou.

Ia te uită! Deci când un om respinge plinătatea Cuvântului, se vinde din nou acestui magazin de amanet. Vedeți? Ce urmează? Dacă poate, trebuie să se lupte din nou să iasă de acolo. Dar El l-a răscumpărat. În ordine. Cred că acum ați înțeles. Mai am aici o mulțime de întrebări pe care aș vrea să le parcurg.

..... (Sfârșitul primei părți a benzii. Partea a doua începe cu prima parte din întrebare lipsă).....

13. ...această a treia Tragere și vorbește Cuvântul. Pare pe deplin posibil ca tu să vorbești Cuvântul și cineva să fie pe deplin restabilit și pregătit pentru răpire. Este corect ceea ce spun sau nu? Și tu ai face aceasta dacă ai fi condus corect, iar în Luca 21.36 scrie că avem nevoie de „putere ca să scăpăm de lucrurile acestea, care se vor întâmpla, și să stăm în picioare înaintea Fiului omului.”

Dragul meu prieten, tu ai aici o declarație bună, dar eu nu pot să lustruiesc ceea ce ai spus, ci voi încerca să o fac mai clară pentru oameni.

Voi credeți din pricina Cuvântului vorbit și a lucrărilor pe care le-a făcut El. Toți ați fost martori la ceea ce a lucrat El – mă refer la aducerea la existență a veverițelor și la toate celelalte lucruri. Dar ați observat voi că acele lucruri au fost date prin

voia Sa suverană? Eu nu l-am cerut niciodată să facă așa ceva, nu am spus: „Doamne, lasă-mă să fac asta, să vorbesc aceste lucruri înăuntru sau să fac aceste lucruri acolo...” Nu, eu nu l-am cerut niciodată așa ceva, ci El, prin voia Sa divină, a venit la mine și a spus: „Du-te și fă aceasta!” Vedeți? Eu nu l-am cerut nimic din ceea ce am făcut.

Moise nu a cerut să meargă în Egipt, ci Dumnezeu a fost Cel care l-a trimis acolo. Înțelegeți?

Eu cred că dacă Duhul Sfânt ar veni la mine și mi-ar spune: „Du-te și spune la Cutare și la Cutare că peste ei este un duh pe care nu-l pot birui nicicum (fumează, mint, fură, săvârșesc adulter, au un duh de poftă, etc.). Du-te la ei și spune: „Duhule, ieși afară de acolo, pentru că îl pun pe acest suflet captiv în libertate!” Va avea loc acest lucru? Absolut! Acei oameni vor fi eliberați, pentru că fac aceasta prin autoritatea Lui.

Dar dacă aș face aceasta prin presupunere? „A presupune” înseamnă „a acționa fără autoritate.” Vedeți? Eu merg jos să ajut o persoană și presupun că va fi în ordine. Nu știu nimic sigur, dar pot chema Numele Domnului, mă pot ruga și pot face tot ce cred că este bine.

Eu tocmai am discutat cu o domnișă care stă într-un scaun de invalizi. Cei care au adus-o aici, au avut nevoie de ajutorul pompierilor ca s-o scoată din casa ei din Chicago, iar alții, care locuiesc peste drum de tabernacolul acesta, nu vor să facă nici măcar câțiva pași pentru a veni aici. Vedeți?

Ce aș putea face eu? Eu nu am autoritatea s-o fac, dar trebuie să aștept momentul ales de El. Înțelegeți? Eu am autoritatea lui Dumnezeu de a mă ruga pentru bolnavi, dar trebuie să aștept porunca Lui, pentru că atunci ea va pleca cu siguranță sănătoasă acasă.

Vedeți? Chiar Isus a spus că „*Fiul nu poate face nimic de la sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai.*” (Ioan 5.19). În ordine.

14. S-a împlinit vreodată vedenia pe care ai avut-o cu privire la marea minune ce urma să se întâmple lângă Corydon, Indiana?

M-am uitat în cartea mea să văd când am avut-o și am pus un semn de întrebare.

Acolo s-au întâmplat mai multe lucruri, așa că nu știu la care anume te referi.

De exemplu, trebuia să urmăresc niște pomi de cedru... Cum mergi în josul dealului, pe partea cealaltă, spre Corydon, după ce ajungi în vârful dealului la New Albany, acolo trebuia să privesc la acei pomi de cedru în legătură cu un accident îngrozitor în care puteam fi implicat și eu.

Prin harul Domnului, eu am scăpat din acel accident, când o fată de vreo 18 ani, care bea dintr-o sticlă de whisky, a fost ucisă. Gâtul i-a fost tăiat chiar de sticla pe care o avea la gură.

Tot în legătură cu vedenia aceea, putea să fie ceea ce s-a întâmplat cu Georgie Carter. Dacă persoana care mi-a scris întrebarea ar fi specificat la ce anume se referă, aș fi putut căuta în cartea mea și atunci puteam răspunde exact.

Un alt lucru care s-a întâmplat acolo este convertirea lui Omar Price, un bărbat care a fost foarte împotriva mea. Voi știți că el a venit la Tabernacol și a fost botezat. Eu m-am luptat o seară întreagă cu el, dar am avut răbdare pentru că Domnul mi-a spus că va veni, și așa a fost. Vedeți?

Același lucru s-a întâmplat și cu micuțul predicator care stă la spatele meu. Am fost la Clarksville să vorbesc cu el, apoi am vorbit și în biserica lui, care era metodistă, iar când m-am întors am spus: „Într-o zi, îl voi boteza în Numele Domnului Isus Hristos,” și așa a fost. Este vorba de fratele Neville.

15. Este greșit să conduc o unitate de coafură? Eu sunt cosmeticiană și cred că creștinele nu trebuie să-și taie părul, dar eu îl tai și îl vopsesc la cele necredincioase.

Dragă soră, nu prea știu ce să-ți spun, pentru că nu le pot învăța pe femei să-și vopsească părul. Dar nu am nici o dovadă biblică nici împotriva acestui lucru. Vedeți? Biblia nu spune nimic despre aceasta, ci învață doar că femeia trebuie să aibă părul lung. Mai departe nu știu ce să zic.

Cred că în locul acesta este prezent și un predicator micuț, un foarte bun prieten al meu, cu care am vorbit ieri la Blue Boar, în timp ce luam masa. El mi-a zis:

„Soției mele îi este rușine să vină în fața ta. Este o femeie micuță, drăguță, sfântă și evlavioasă; este o femeie adevărată. Ea și-a lăsat părul să crească imediat ce te-a auzit vorbind despre aceasta și vede că așa este corect să se poarte o femeie, dar înainte de a primi mesajul, a folosit ceva colorant pentru păr și acum încearcă să scape cât mai repede de el.”

Acum, soră care mi-ai pus întrebarea, eu apreciez mult faptul că te-ai gândit să mă întrebi, și doresc ca Domnul să te binecuvânteze pentru aceasta, dar chiar nu știu ce să-ți spun în legătură cu vopsirea părului. Nu pot să-ți arăt nimic în Biblie în legătură cu aceasta, ceea ce înseamnă că totul depinde de tine. Dacă vrei s-o faci, dinspre mine este în ordine, dar din câte știu, Biserica lui Hristos nu are un asemenea obicei.

Voi știți că în lumea animalelor masculul este mai frumos decât femela, dar în

cazul rasei umane este invers.

Uitați-vă la bovine. Cine este mai frumos, bătrâna vacă sau taurul cel mare și puternic? Uitați-vă la căprioară: ea este micuță, pe când cerbul este mare și are coarne minunate. Uitați-vă la păsări: cocoșul este mare și mândru, iar penele lui sunt frumos colorate, pe când găina este micuță. Vedeți? Deci în lumea animalelor masculul este cu mult mai frumos decât femela, dar la oameni, femeia este mai frumoasă decât bărbatul. De ce? Ea a cauzat căderea în păcat. Satana a ales-o corect, iar frumusețea vine de la diavolul. Înțelegeți?

Lucifer a fost cel mai frumos dintre îngerii. Uitați-vă cât de frumoase sunt femeile de astăzi comparativ cu cele din trecut. Câți dintre voi v-o mai amintiți pe Pearl O'Brien? Se spunea că este cea mai frumoasă femeie, dar acum orice adolescentă este cu mult mai frumoasă decât ea. De ce? Aceasta este exact ceea ce a spus Biblia: *„Când fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase...”*

Acelea erau o grămadă de renegate care au adus potopul asupra pământului, pentru că prin purtarea lor au atras mânia lui Dumnezeu asupra rasei umane. Acesta este adevărul. Iar astăzi, fiecare lucru se inspiră de la Hollywood. Ei caută frumusețea exterioară, înșelătoare, deși adevărata frumusețe este cea a inimii. De altfel, Biblia învață că femeile trebuie să se împodobească cu rușine, cu smerenie și cu un duh blând, nu cu aparența exterioară. Aceasta este creștina adevărată.

Revenind la întrebarea ta, dragă soră, nu știu ce să spun.

Mai pot lua încă 30 de minute? Câți mai puteți sta încă 30 de minute? În ordine. Atunci mă voi grăbi cât pot de tare.

16. Frate Branham, 2 Timotei 2.9 învață cumva că femeia nu are voie să-și împletească părul?

Mă bucur pentru că a urmat întrebarea aceasta.

În timpul când a scris Pavel aceste cuvinte, părul împletit era semnul unei femei de stradă. De aceea, el le-a spus creștinilor: „*Vreau de asemenea, ca femeile să se roage... nu cu împletituri de păr.*” De ce? Ca să nu arate ca restul lumii.

Presupun că voi nu vreți să arătați ca lumea și nici să acționați ca ea. Sigur că nu. Femeile creștine trebuie să se deosebească de celelalte. Când spun aceasta, nu mă refer la păr. Astăzi este frumos să vezi pe stradă o femeie cu părul împletit, pentru că știți și voi cum îl poartă celelalte. Astfel, voi puteți să vă adunați părul oricum, numai să nu arătați ca lumea. Înțelegeți?

Să nu arătați și să nu vă îmbrăcați ca ele. Astfel, dacă femeile din lume poartă pantaloni scurți, voi purtați rochie; dacă ele își taie părul sau îl aranjează mai știu eu cum, voi să-l lăsați în pace pe al vostru. Înțelegeți?

Revenind la întrebarea noastră, eu am căutat să aflu ce a însemnat cu ani în urmă „părul împletit”. Vedeți? De fapt, femeile din vechime își purtau părul legat la spate, ca o coadă de cal și se îmbrăcau cu robe lungi.

Dar femeile de stradă se îmbrăcau altfel și își împleteau părul în jurul capului, după care își puneau și flori în el. Vedeți? Ele voiau să fie deosebite, la fel ca fetișcanele de astăzi sau cum se numesc ele. Cum le numesc ei astăzi? Vai, nu știu!

Cred că ați înțeles ce am vrut să spun.

17. Frate Branham, pe una din benzi ai spus că Noe și-a salvat propria casă. Aceasta înseamnă că o mamă poate avea aceeași credință pentru casa ei? Înseamnă că toți ai ei vor fi salvați dacă ea crede?

Aș vrea să fiți foarte atenți la răspunsul pe care vi-l dau.

Mai întâi, tu ai spus: „pe una din benzi ai spus că Noe și-a salvat propria casă.” De ce și-a salvat-o? Pentru că ei au crezut. Asta este. Ei au fost salvați pentru că au crezut mesajul lui.

„Aceasta înseamnă că o mamă poate avea credință pentru casa ei?”

Da, soră. Eu pot vedea inima unei mame micuțe care plânge pentru familia ei.

„Înseamnă că toți ai ei sunt salvați dacă ea crede?” Da, dacă vor primi și ei ceea ce crede ea. Acesta este adevărul.

Amintiți-vă de temnicerul din Filipi. Pavel i-a spus: „*Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta.*” (Fapte 16.31). Dacă ai destulă credință pentru propria ta salvare, nu poți avea aceeași credință care să lucreze și asupra casei tale? Ce este credința? O putere nevăzută. Înțelegeți? Cine aduce această credință? Duhul Sfânt. De aceea credința este o putere nevăzută.

De ce-mi pun mâinile peste bolnavi? Dacă pot intra în legătură cu duhul aceluia om, se va întâmpla ceva. Este adevărat? De ce aceasta? Pentru că aici stă Duhul Sfânt, iar El va descoperi tainele inimii și va face absolut tot ce s-a spus că va face în zilele din urmă. Oamenii văd aceasta și atunci spun: „Da, domnule, eu cred aceasta.”

Dar „a crede” nu înseamnă „a încerca”. Nu înseamnă să treci și astăzi pe aici, să treci și mâine și poimâine, ca să vezi ce se întâmplă. Nu, nu! Tu crezi pur și simplu și mergi mai departe.

Uitați-vă la femeia cu scurgerea de sânge. Ea a spus: „*Dacă aş putea să mă ating doar de cămaşa Lui şi voi fi vindecată.*” Vedeți? Ea nu a spus: „Păi, lasă-Mă să mai încerc o dată!” Nu, ea nu a spus așa ceva, ci a crezut și ca urmare a primit ceea ce dorea.

Ce mă motivează pe mine? Ce este puterea din brațul meu? Cu siguranță, nu sunt mușchii mei, ci este duhul meu. Nu credeți? Luați afară duhul și ce se va întâmpla cu mușchii? Vor muri. Vedeți? Vor muri și vor putrezi, deoarece duhul este cel care-mi dă putere.

Priviți-l pe micuțul Samson. Dacă ar fi vorba de un bărbat mare și puternic, n-ar fi nici o mirare în faptul că l-a apucat pe leu și l-a sfâșiat. Dar tocmai aici este taina, fiindcă Samson era un băiat micuț, cu părul creț, băiatul mamei, un fel de „sisy” care își purta părul împletit în șapte șuvițe. Până în clipa când a venit peste el puterea Duhului Sfânt, el era la fel de neputincios ca oricare altul. Atunci i-a ieșit leul în cale, iar el, fiind plin de puterea Duhului Domnului, l-a sfâșiat în bucăți. Vedeți? Nu Samson este cel care a făcut acel lucru, ci Duhul Domnului în el.

Cum credeți că a fost posibil să omoare o mie de filistenii cu o falcă de măgar? Coifurile acelor soldați erau făcute din bronz solid, deci cum ar fi putut să le zdrobească cu o falcă de măgar? Păi, luați o astfel de falcă și loviți cu ea un asemenea coif și veți vedea că se va sfărâma în mii de bucățele. Sigur că da. Voi știți aceasta.

Dar vedeți, Biblia spune că Samson a stat acolo și a ucis o mie de filistenii cu o asemenea falcă de măgar. (Judecători 15.14-17). Cum a putut face aceasta? Prin faptul că Duhul Domnului a venit peste el. Înțelegeți?

Când Duhul Domnului vine în tine, poți să crezi pentru propria ta salvare, dar și pentru familia ta. Atunci spune: „Îi cer în Numele lui Isus Hristos, Dumnezeu. Nu știu cum vei face acest lucru, dar cred că Tu o poți face. O cred din toată inima mea, Doamne, de aceea Te rog să ajuți necredinței mele.”

Cere aceasta, apoi urmărește și vei vedea ce se va întâmpla.

18. Mireasa va primi toată puterea Duhului Sfânt înainte de venirea lui Isus, astfel încât va face minuni, va învia morți și așa mai departe, sau aceasta va fi ploaia târzie pentru cei 144 de mii de iudei? Toți lucrătorii vor avea această putere sau trebuie să așteptăm doar venirea Domnului?

Da... Eu nu sunt teolog, de aceea trebuie să vă învăț tot ce știu, folosindu-mă de tipuri și de umbre. Dacă, de exemplu, nu m-am văzut niciodată cum arăt, dar pot privi umbra mea pe un perete, îmi pot da seama cam cum sunt. Aș înțelege că am un cap, mâini, picioare, etc. Înțelegeți? Dacă aș sta deoparte și m-aș privi într-o oglindă, aș înțelege și mai bine cum arăt.

Acesta este felul în care gândesc eu, iar în 1 Corinteni 10.11 scrie: *„Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde, și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.”*

Astfel, noi putem privi în urmă, ca să vedem ce înseamnă aceste lucruri, așa cum luna reflectă lumina soarelui. Dacă nu am vedea soarele, privind luna ne-am putea da totuși seama că el este mai mare și mai strălucitor decât ea. Tot așa, când privim ce s-a întâmplat în Vechiul Testament, ne dăm seama că acesta este o umbră spre ceea ce se întâmplă în Noul Testament.

Eu cred din toată inima că noi am ajuns la sfârșit, că suntem în timpul sfârșitului.

Dumnezeu a făcut lumea în șase zile, iar în cea de-a șaptea s-a odihnit. După ce l-a creat pe om, Dumnezeu i-a spus: *„Să nu mănânci din pomul cunoștinței binelui și răului, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.”* (Geneza 2.17).

Citind mai departe, vedem că Adam a trăit 930 de ani, iar Metusala, cel mai bătrân

om din Biblie, a trăit 982 de ani. Dar vedeți? Niciunul dintre ei nu a trăit o mie de ani, adică o zi. Dar în Împărăția de o mie de ani, omul va trăi o zi, adică o mie de ani, ca să arate că pedeapsa a fost ridicată; mai mult, omul va intra în veșnicie, acolo unde timpul se va sfârși și va trăi veșnic cu Domnul Său.

Apropo, eu am primit o mulțime de scrisori în legătură cu mesajul meu de acum două sau trei duminici, intitulat „Casa viitoare a Miresei și a Mirelui.” Acest mesaj i-a atins pe mulți dintre cei care l-au ascultat.

Vedeți, Dumnezeu s-a ocupat de sămânța lui Avraam exact cum a făcut și cu Avraam.

Într-una din aceste zile aș vrea să vin aici și să iau puțin, mai îndeaproape, toate stațiile din viața lui Avraam, pentru că ele sunt umbra creșterii duhovnicești a Bisericii, prin Luther, Wesley și așa mai departe. El s-a ocupat cu biserica așa cum a făcut-o cu Avraam: arătarea Lui, confirmarea legământului făcut sub sângele jertfei, ceea ce s-a întâmplat în epoca Bisericii Filadelfia. Da, domnilor, aceasta era epoca sfințeniei.

Apoi a urmat epoca penticostală. După ce a venit El acolo și a făcut legământul, a spus: „Alăptează-te din Mine!” dar întrebarea este: „Vă puteți alăpta? Aceasta a fost problema pusă în fața penticostalilor. Vedeți? Vă puteți alăpta? Dar ei nu au făcut-o, ci s-au adăpat din sânul denominațiunii din care tocmai au ieșit, dar sămânța adevărată a mers mai departe și s-a alăptat din sânul Lui.

Și care a fost ultimul semn pe care l-a primit Avraam înainte de venirea fiului făgăduit, pe care l-a așteptat timp de 25 de ani? Dumnezeu însuși a venit la el în chipul unui Bărbat și a deosebit gândurile pe care le avea Sara în inima ei (Sara simbolizând biserica). Da, El a știut gândurile bisericii care stătea în spatele Lui. Este adevărat? Imediat după aceea, ea a fost transformată într-o femeie tânără, iar Avraam într-un bărbat tânăr, și astfel a fost adus în scenă Isaac, fiul promis.

Cred că puteți observa ultimul lucru care i se va întâmpla Bisericii înainte de răpire. Totul este perfect. Ploaia s-a terminat. Priviți primele trei capitole din Apocalipsa și veți vedea ce-i este promis Bisericii.

Voi știți că zilele trecute când am început trâmbițele, Duhul Sfânt a spus: „Acestea nu aparțin aici!” Vedeți?

Minunile pe care le-au așteptat pentecostalii nu vor avea loc acum, ci atunci când vor veni cei doi proroci, Moise și Ilie, la poporul Iudeu. Vedeți, aceste lucruri vor fi făcute de Moise și de Ilie. Ei vor lovi, de câte ori vor dori, pământul cu urgii și vor închide cerul ca să nu plouă pe timpul prorociei lor. Dumnezeu va sta de partea iudeilor și va lupta pentru ei, scoțându-i afară din aceste „ismuri” ale lumii, așa cum i-a scos din Egipt.

În ce ne privește, noi trebuie să așteptăm doar venirea Domnului. Păstrați-vă candelarele curate și pline cu untdelemn. Rugați-vă în fiecare ceas, nu în fiecare zi, ci în fiecare ceas. Fiți gata, fiți blânzi și vegheați.

O, noi veghem pentru venirea

Acelei zile minunate a Mileniului,

Când binecuvântatul nostru Domn va veni

Și va lua sus Mireasa Lui care așteaptă.

O, inima mea dorește răpirea,

În timp ce lucrez, veghez și mă rog.

Căci Domnul nostru vine înapoi

Pe pământ.

Aceasta este nădejdea Bisericii în ceasul acesta.

19. Este corect botezul în Numele lui Isus Hristos sau trebuie făcut în Numele Domnului Isus Hristos?

Este bine oricum. Eu folosesc formula „În Numele Domnului Isus Hristos” deoarece cred că El este Domnul nostru.

În ce privește botezul în „Numele lui Isus”, nu sunt de acord cu el pentru că sunt o mulțime de oameni care se numesc „Isus”. Da, ei se numesc „Isus”, de aceea nu este suficient doar „În Numele lui Isus”. El a fost născut ca Hristos, Salvatorul. „Hristos” înseamnă „Cel uns”, iar la vârsta de opt zile, I s-a dat numele „Isus.” Înțelegeți? Astfel, El a fost Domnul Isus Hristos. În ordine.

20. Frate Branham, ți-ar permite Domnul să ne instruiști cu privire la problema despre „Căsătorie și despărțire”? Iată întrebarea mea: Un bărbat poate să se căsătorească cu o femeie și apoi să divorțeze de ea și să se căsătorească cu alta? Dacă se recăsătoresc, amândoi săvârșesc adulter? Tu ai spus că acest lucru se va lega în sămânța șarpelui. Cum adică?

Aceasta este una din cele mai înșelătoare întrebări dintre cele pe care le am aici și în același timp este o problemă foarte controversată în lume. Dacă în dimineața

aceasta aş spune în fața bisericii și s-ar înregistra pe această bandă cum stau în realitate lucrurile cu căsătoria și divorțul, aş rupe fiecare biserică din țară care mă ascultă. Înțelegeți? Acesta este adevărul.

În fața mea stă Biblia, iar cu privire la această întrebare îl am pe „Așa vorbește Domnul.”

Ambele părți care se ceartă sunt greșite, iar cei care se recăsătoresc și cei care se căsătoresc cu cei care au fost căsătoriți, greșesc. Acesta este adevărul.

Chiar dacă mi se va întâmpla ceva, eu am să fac o bandă cu privire la problema aceasta, astfel încât frații s-o poată pune în biserici, când eu nu voi mai fi. Da, eu doresc să fac o asemenea bandă, ca să vedeți cum stau lucrurile, dar până atunci, mă simt călăuzit de Domnul să nu spun nimic. Dacă nu Îl aștept pe El, voi face mai multă pagubă decât bine. Înțelegeți?

Acum să revin la întrebarea pusă: „Un bărbat poate să se căsătorească cu o femeie și apoi să divorțeze de ea și să se căsătorească cu alta? Dacă se recăsătoresc, amândoi săvârșesc adulter?”

Prietenul meu, nu vreau să te supăr sau să te rănesc, dar acesta este adevărul, pentru că Domnul Isus a spus în Matei 19.9: „...oricine își lasă nevasta, afară de pricină de curvie, și ia pe alta de nevastă, preacurvește; și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.”

Înțelegeți? N-aș vrea să spun aceasta, dar acesta este adevărul.

„Tu ai spus că acest lucru se va lega în sămânța șarpelui. Cum adică?”

Nu-mi amintesc să fi spus așa ceva, dar probabil că am făcut-o pe undeva; poate că am spus ceva despre aceasta.

Zilele trecute s-a întâmplat să aud pe bandă ceva ce am spus încurcat. Aceasta s-a întâmplat când am vorbit despre cele șapte trâmbițe. Referindu-mă la sărbătoarea Rusaliilor, am spus că de la Rusalii până la sărbătoarea trâmbițelor erau șapte Sabate, dar am greșit pentru că cele șapte Sabate erau între Paști și Rusalii, ceea ce înseamnă cincizeci de zile. Înțelegeți?

Am spus aceasta referindu-mă la epocile Bisericii, așa că am zis: „Aceasta înseamnă cele șapte epoci ale Bisericii.”

Dacă ajungeți la banda aceea, să știți că corect ar fi că în luna a șaptea trebuia să fie sărbătoarea trâmbițelor, acestea fiind un tip spre cele șapte epoci ale Bisericii. Deci este vorba de șapte luni, nu de șapte Sabate, cum am spus atunci.

Vă amintiți că noi am vorbit despre aceasta. De la Paști la Rusalii trebuiau numărate șapte Sabate, iar în cea de-a cincizecea zi era sărbătoarea Rusaliilor. Deci din ziua când se aducea snopul ca să fie legănat într-o parte și-n alta, trebuiau numărate cincizeci de zile. O, aceasta este o învățătură mare, dar eu am atins foarte puțin din ea.

Dacă veți ajunge la banda în care ating problema aceasta, uitați-vă în Biblie. Eu m-am referit deci, la cele șapte luni. Numărați șapte luni: ianuarie, februarie, martie, aprilie, mai, iunie și iulie, care reprezintă cele șapte epoci ale bisericii. (vezi Levitic 23.24).

Revenind la întrebarea pusă, dați-mi voie să vă răspund eu, nu Domnul.

Dacă sunteți căsătoriți și amândoi sunteți mântuiți, dacă sunteți umpluți cu Duhul

Sfânt, vă iubiți și aveți copii mici (rețineți că cel ce vă dă sfatul acesta sunt eu, nu Domnul), mergeți înainte și trăiți împreună. Fiți fericiți! Tu nu ai trăit fericit cu prima ta soție, sau poate nu ai fost căsătorit cu ea, așa că te-ai recăsătorit cu soția de acum. Dacă ai părăsi-o pe aceasta ca să te întorci la prima, ai face un rău mai mare decât cel pe care l-ai făcut când te-ai recăsătorit. Înțelegeți?

Voi sunteți foarte încurcați și nu există nici o cale de ieșire din situație. Ba da, ar fi o cale pe care v-o pot arăta cu Biblia: dacă vă despărțiți, să trăiți amândoi singuri.

Acesta este singurul lucru pe care vi-l pot spune acum, dar mai este ceva ce nu vă pot spune; pur și simplu nu pot s-o fac. Și acum, vă spun nu eu, ci Domnul: „Mergeți înainte!”

Dacă veți ajunge vreodată la această problemă, amintiți-vă ce v-am spus. Dacă sunteți înțelepți, ați înțeles ce am vrut să spun și prin urmare știți cum stau lucrurile.

21. Frate Branham, să mergem la alte biserici chiar dacă ei nu sunt de acord cu noi?

Sigur că da. Isus a mers printre ei chiar dacă nu au fost de acord cu El. Mergeți înainte! Cel care a scris bilețelul, întreabă: „Să mergem la alte biserici chiar dacă nu sunt de acord cu noi?” Desigur. Cum se spune, eu nu sunt singura piatră de pe plajă, pentru că există pretutindeni oameni evlavioși; iar eu sunt unul dintre ei.

Zilele trecute au venit la mine câțiva lucrători din Arizona și mi-au spus:

„Avem un singur lucru împotriva ta, frate Branham, și anume că oamenii care vin aici afară de tine, nu vor să se mai întoarcă în biserică. Ei au copii și tot ce le trebuie, dar nu mai vor să vină la biserică.”

„Păi, noi le-am spus că sunt bineveniți în mijlocul nostru,” am răspuns eu.

Eu știu că ei vă presează să adevați la bisericile lor, dar nu trebuie să faceți aceasta. Duceți-vă la biserică, nu stați acasă, iar copiii trimiteți-i la școala duminicală, dar să nu adevați la ei!

Poate cineva spune: „Păi, eu nu sunt sub lege!”

Ar fi bine să fii, pentru că dacă nu mergi la biserică dezonorezi învierea lui Hristos.

Dacă o biserică învață greșit, dar spune că Isus este Fiul lui Dumnezeu, mă voi duce acolo numai ca să aud aceasta. Poate că o altă biserică învață ceva în plus: „că trebuie să ai o experiență cu Dumnezeu.” Deci voi merge cu ei așa, pentru că și eu cred că Isus este Fiul lui Dumnezeu și că trebuie să am o experiență personală cu Dumnezeu. În ordine.

De curând, un lucrător s-a ridicat și a spus: „Păi, fratele Branham este împotriva „Adunării lui Dumnezeu.”

Dacă se întâmplă ca un lucrător din „Adunarea lui Dumnezeu” să audă banda aceasta, aș vrea să se întrebe când am fost eu, măcar o dată, împotriva vreunui om din „Adunarea lui Dumnezeu”? Cum este posibil ca cineva să afirme asemenea lucruri, când chiar cartierul vostru general recunoaște că eu v-am trimis trei sferturi de milion din copiii pe care i-am născut în Hristos? Cum se poate spune atunci că sunt împotriva „Adunării lui Dumnezeu”? De ce se spune că sunt împotriva unitarienilor? Adevărul este că eu nu sunt împotriva nici unui unitarian, nu sunt împotriva „Adunării lui Dumnezeu”, a „Bisericii lui Dumnezeu” sau a vreunui om, ci sunt împotriva sistemele, pentru că ele îi separă pe oameni.

Priviți! Eu am trimis trei sferturi de milion din proprii mei copii, la „Adunarea lui

Dumnezeu". Dacă sunt chiar atât de răi, de ce am făcut aceasta? Spuneți-mi! M-am gândit că ei sunt cei mai buni dintre toți, pentru că cred în vindecarea divină; cred în supranatural, în botezul Duhului Sfânt.

M-ați auzit vreodată când fac chemarea la altar? Ce le spun oamenilor? „Duceți-vă la cea mai bună biserică, la cei care au Evanghelia deplină, pentru că trebuie să aveți un acasă.” Este adevărat? Sigur că da. Dacă sunt împotriva acestor biserici, de ce i-aș mai trimite pe oameni acolo? N-aș fi un fățarnic dacă mi-aș trimite proprii copii la moarte? O, departe de mine așa ceva! Nu domnilor!

Dacă nu puteți veni aici, la tabernacol, duceți-vă la o biserică din apropiere. Dar nu trebuie să luați tot ceea ce servesc ei, ci numai ce este corect. Luați pâine, iar când ajung la usturoi, lăsați-i să și-l mănânce singuri. Înțelegeți? Acesta este adevărul.

Voi puteți merge oriunde este o biserică, dar să nu aderați la ea. Mergeți și aveți părtășie cu ei, pentru că Domnul a spus că totul lucrează spre binele celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu. De unde știți că acolo nu este un suflet care trebuie să fie salvat, iar tu ești acela care-i duce Lumina care-l va elibera? Înțelegeți? Mergeți înainte, dar să nu fiți aroganți, ci plini de blândețe, pentru că atunci oamenii vor spune: „Acea este cu adevărat o femeie creștină.” Sau: „Este un cuplu creștin!” sau: „Este un băiat creștin.” „Doamne, mi-ar plăcea să fiu ca ea, sau ca el, pentru că din felul cum se comportă se vede că posedă cu adevărat ceva...” Vedeți? Aceasta îi face curioși, așa că vor întreba: „Ce este aceasta?” iar atunci vei avea ocazia să le spui despre ceea ce ai. Trebuie să fii „sare”, pentru că atunci ei vor deveni însetați.

22. „Dragă frate Branham, crezi că semnele trebuie să-i urmeze pe toți cei ce au Duhul Sfânt? Așa spune Marcu 16. Dacă este așa, cum este cu oamenii care cred Mesajul și totuși nu posedă aceste semne? Sunt necredincioși sau au nevoie de Duhul Sfânt? Dacă este așa, te rog să ne înveți cum să primim Duhul Sfânt, fiindcă credem că ești gura lui Dumnezeu pentru timpul acesta.” Un frate.

Îți mulțumesc pentru că mă consideri fratele tău și vreau să știi că după părerea mea, aceasta este o întrebare foarte bună.

Dacă tu crezi fiecare părticică din Cuvânt, înseamnă că Cuvântul stă acolo așteptând Duhul Sfânt ca să-L pună la lucru pentru că este nevoie de aprinderea candelii.

Tu ai candela cu filtrul în ea, cu uleiul pregătit și cu fiecare lucru pus în ordine, dar nu poate să reflecte nici o lumină până nu vine focul. Vedeți, nu contează cât de perfectă este candela, nici cât de bine ar arde, problema este că trebuie aprinsă pentru că numai atunci va lumina. Tot așa, când crezi, tu primești toate indicațiile referitoare la ceea ce este Duhul Sfânt: dragoste, bunătate, pace, îndelungă răbdare. Tu știi toate roadele pe care le aduce El, dar câtă vreme nu vine Duhul Sfânt să-ți aprindă candela cu o experiență personală, nu-L ai.

Vedeți? Este nevoie să ai o experiență ca să primești Duhul Sfânt.

23. Eu aparțin de un sindicat. Este greșit acest lucru pentru un creștin? Cuvântul spune: „Nu jurați...” dar noi trebuie să jurăm că vom ține constituția sindicatului. De când am devenit creștin, eu nu m-am integrat activ în viața sindicatului, dar încă plătesc cotizația.

24. A fost numele lui Iuda Iscariotenu șters din Cartea Vieții Mielului sau nici n-a fost scris acolo?

În ordine. Dacă vrei să lucrezi, trebuie să aparții de un sindicat care să-ți apere drepturile. Tu trebuie să faci aceasta. Dacă nu aparții de sindicat, când are loc o grevă ești un „spărgător de grevă.” Înțelegeți?

Dar trebuie să fiți atenți la aceste lucruri, pentru că într-o zi se va ajunge de la

sindicat la religie, ori aceasta nu este corect.

Voi oamenii tineri, să nu uitați ce vă spune fratele Branham. Fie ca aceste cuvinte ale mele să fie gravate pe inima voastră. „Așa vorbește Domnul! Același lucru se va întâmpla în religie. Dacă nu vei aparține de o denominațiune, nu vei putea cumpăra sau vinde!”

Deci, fraților, fiți foarte atenți! Lăsați ca aceasta să meargă numai la sindicat și urmăriți totul cu atenție, pentru că este un avertisment.

Să privim acum cea de-a doua întrebare a fratelui: „Numele lui Iuda Iscarioteanul a fost șters din Cartea Vieții Mielului sau nu a fost scris niciodată acolo?”

Da, numele lui a fost scris în Carte, dar apoi a fost șters. Vedeți? Spun aceasta pe baza faptului că în Matei 10, Isus i-a chemat pe cei doisprezece, printre ei aflându-se și Iuda, și le-a dat putere împotriva duhurilor necurate. Mai mult, Cuvântul spune că ei au mers afară și au făcut multe semne și minuni, scoțând draci, etc. Apoi Isus a spus: „Am văzut pe Satana căzând ca un înger din cer pe pământ.” (Luca 10.18). Este adevărat? Iar ucenicii s-au întors plini de bucurie pentru că și dracii le erau supuși, însă Isus le-a zis: „Nu vă bucurați de faptul că duhurile vă sunt supuse; ci bucurați-vă că numele voastre sunt scrise în ceruri.” (v. 20). Vedeți? Iar Iuda era printre ei.

Rețineți că la judecată va fi deschisă „o altă carte, care este Cartea vieții. Și morții au fost judecați după cele ce erau scrise acolo...” (Apocalipsa 20.12).

Cu aceasta am ajuns la o întrebare pe care am avut-o cu câțiva timp în urmă. Biserica Mireasă este răpită și dusă în slavă, unde are loc Nunta, după care se reîntoarce pe pământ și trăiește o mie de ani. La sfârșitul celor o mie de ani, Satana este dezlegat din închisoarea lui și îi înșeală pe locuitorii pământului.

Cei răscumparați au parte de prima înviere, dar ceilalți se vor ridica doar la sfârșitul celor o mie de ani, la a doua înviere, de aceea Cuvântul spune că *„fericiți și sfinți sunt cei ce au parte de prima înviere. Asupra lor a doua moarte nu are nici o putere...”* (Apocalipsa 20.6).

Observați! Când are loc a doua înviere, vin sus toți cei care nu au avut parte de prima înviere. Atunci și Satana va fi dezlegat pentru puțină vreme și este așezată judecata.

Isus și Mireasa Sa, adică Împăratul și Împărăteasa Sa, stau pe tronul alb, iar cărțile sunt deschise pentru judecarea păcătoșilor. Biblia spune că este deschisă și o altă carte, Cartea Vieții, fiecare om fiind judecat de Mireasă: *„Nu știți că sfinții vor judeca lumea?”* (1 Corinteni 6.2). În ordine.

25. Ai putea să explici, te rog, cine este grupul din Apocalipsa 20.4? Sunt partea Miresei din trecut sau din viitor?

Ei sunt Mireasa completă, din trecut și din viitor. Sunt Mireasa completă pentru că trăiesc în Mileniu. În ordine.

26. Sufletele celor ce li se tăiase capul din pricina mărturiei lui Isus Hristos și care nu se închinaseră fiarei și icoanei ei sunt Mireasa? Se spune că ei vor domni o mie de ani cu Hristos, iar aceasta mă nedumerește. Este vorba de Mireasă sau de cei 144 de mii?

Nu, nu! Ei sunt Mireasa. Eu știu ce te-a încurcat. Mai întâi este faptul că scrie: *„...li se tăiase capul din pricina mărturiei lui Isus Hristos...”* iar apoi scrie că *„nu se închinaseră fiarei și icoanei ei.”* Astfel, tu zici: *„Bine, dar fiara urmează să vină...”*

Nu-i așa! Fiara a fost tot timpul. Ea este aceea care i-a dat pe creștini ca hrană la

animale în gropile arenelor romane. Da, acela era antihristul, fiara care a stabilit o formă de religie. Biserica romană a ieșit afară din Biblie. Ei au făcut o organizație, o instituție, o biserică universală care pretindea ca toți să i se supună sau să fie nimiciți, înțelegeți?

Astfel, cei care formau Trupul lui Hristos din timpul acela, au fost prigoniți și uciși. Dar Trupul Lui a crescut în continuu, asemenea unui pom, până a ajuns la Cap. Mă înțelegeți? Toți martirii, creștinii persecutați, etc., fac parte din acest Trup.

Dar Isus ne-a dat pacea pe partea aceasta a râului, întocmai cum a făcut și cu semințiile lui Israel.

27. Ce pot să fac eu pentru El? Să am în continuare grijă de tata și de fermă sau să fac altceva?

Da, fratele meu. Mă gândesc că aceste cuvinte sunt scrise de vreun băiat, așa că uitate cum este, fratele meu. Tu ești binecuvântat dacă ai grijă de tatăl tău, pentru că și el a avut grijă de tine atunci când nu te puteai îngriji, iar prima poruncă din Biblie, însoțită de o făgăduință, este *„să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să îți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeuul tău.”* (Exod 20.12).

Ai grijă de el cu orice preț și caută ca el să aibă tot ce-i trebuie.

28. Ai spus despre Cain că a fost sămânța șarpelui. Atunci de ce a spus Eva în Geneza 4.1: „Am căpătat un om cu ajutorul lui Dumnezeu.”?

Ar fi mai bine ca la întrebarea aceasta să răspund după-amiază. Atunci o voi lua și o voi explica pe larg.

29. Dragă frate Branham, aş vrea să-mi explici Isaia 2.2: „Se va întâmpla în scurgerea vremurilor, că muntele Casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte. Se va înălţa deasupra dealurilor, şi toate neamurile se vor îngrămădi spre el.”

Eu am explicat aceasta duminica trecută. Casa Domnului va fi aşezată pe muntele cel sfânt, iar naţiunile lumii se vor îngrămădi spre ea. Dacă aveţi predica cu „Casa viitoare a Mirelui şi Miresei Sale,” veţi primi explicaţia completă a acestei întrebări.

Aş vrea să mă opresc acum, ca să răspund la întrebarea aceasta, dar trebuie să vă spun că nu voi reuşi să răspund la toate întrebările pe care le am aici.

30. Frate Branham, mulţi din cei care urmează mesajul adus de tine cred că eşti Mesia din timpul acesta. Este adevărat?

Nu, domnilor, nu este adevărat.

Cel care a trimis această întrebare, a scris în continuare: „Spune-ne clar, frate Branham, căci s-ar părea că eziţi să te faci cunoscut, dar noi ştim că o slujbă ca aceasta pe care ți-a dat-o Dumnezeu ție, trebuie să fie scrisă undeva în Scriptură.”

Tot aici mai este o întrebare: „Ne-ai spus că trebuie să mergi în Arizona şi ne-ai explicat şi de ce, iar lucrurile s-au împlinit întocmai, dar nu ne-ai spus de ce a trebuit să mergi şi a doua oară acolo.”

În primul rând, vreau să vă spun că eu nu sunt Mesia, înţelegeţi? **Isus Hristos este Mesia.** Voi ştiţi că „Mesia” înseamnă „Unsul,” iar noi suntem unşii Lui.

„În El, a locuit trupeşte toată plinătatea dumnezeirii,” în timp ce în mine locuieşte

doar o parte din Duhul Său, la fel cum locuiește și în voi. Mie mi s-a dat un dar prin care pot să văd anumite lucruri și să cunosc lucruri mărețe, dar cu toate acestea sunt doar fratele vostru. Înțelegeți? Eu nu sunt Mesia, ci sunt doar fratele vostru, sunt doar un păstor al turmei Sale. Dacă v-aș spune că sunt Mesia, aș minți, iar eu nu vreau să fiu un mincinos.

De ce m-am dus în Arizona prima dată? Voi știți motivul. M-am dus în Numele Domnului, pentru că am fost trimis acolo printr-o vedenie. Când am plecat pentru a doua oară, am făcut-o cu un scop anume, dar nu pot să vă spun chiar totul, pentru că dacă aș face aceasta ar auzi și Diavolul. Ceea ce vă pot spune este să așteptați până se împlinește. Țineți minte doar un lucru: că eu am mers acolo cu un scop, apoi aveți răbdare cu mine și faceți ce vă spun.

31. Frate Branham, aș avea și eu câteva întrebări. I-am auzit pe unii spunând că i-ai fi sfătuit pe oameni să vândă tot ce au și să te urmeze în Arizona, pentru că altfel nu vor avea parte de răpire. Este adevărat?

Aceasta este o minciună! Eu nu am spus niciodată așa ceva. Mai mult, dacă le-am spus ceva oamenilor, a fost tocmai invers: să nu-și vândă cumva ceea ce au.

Vă mai amintiți visul pe care l-a avut Junior Jackson și tălmăcirea pe care ne-a dat-o Domnul? În visul lui era un munte mare, iar noi stăteam cu toții pe el, apoi au apărut acele litere vechi, spălăcite, pe care am încercat să le descifrez, dar nu am putut. Apoi Domnul mi-a dat tălmăcirea și v-am spus totul, iar după ce am terminat, am luat o bară și am tăiat vârful muntelui. După ce l-am tăiat tot, am privit înăuntru și acolo totul era alb ca zăpada, ca marmura, dar nu era scris nimic, așa că am zis: „Voi toți să stați aici și să priviți înăuntru, pentru că eu mă duc acolo.”

Și fratele Junior a văzut în vis că ei toți s-au dus acolo sus și au privit înăuntru, dar nu au înțeles nimic, așa că au zis: „Păi, ce știi tu! Nici măcar nu scrie nimic! Noi nu putem înțelege nimic.”

Și fratele Junior s-a întors și a privit în jur, iar când a făcut aceasta, m-a văzut mergând spre vest, spre apusul soarelui. S-au întors și ceilalți și au privit în jur, iar când au făcut aceasta, m-au văzut dus. Atunci au vrut să meargă și ei să facă ceva, dar eu le spusese clar să stea acolo pentru că acela era locul.

Eu am făcut întocmai ca în vis, iar la puțin timp după aceea, mi s-a arătat Îngerul Domnului și mi-a spus: „Du-te în Arizona!” Am auzit acea explozie puternică și m-am dus acolo. Ce era aceea?

Băiatul acela a avut un vis perfect. Amintiți-vă că eu am spus: „Există ceva pentru care trebuie să merg acolo.” Și când am mers, mi s-a dat taina celor șapte Peceți care fuseseră pecetluite în partea interioară a acelu munte al Domnului, iar când m-am întors, am adus deschiderea celor șapte Peceți. Înțelegeți?

Nu, voi să nu faceți aceasta. Eu v-am spus tot timpul acest lucru, așa că este treaba voastră dacă ascultați sau nu. Eu v-am sfătuit întotdeauna să rămâneți unde sunteți și să continuați să lucrați până la venirea lui Isus.

Eu v-am spus de multe ori să lăsați ca aceste benzi să vă fie îndrumătorul, pentru că nu am încercat niciodată să vă fac să veniți la biserică aceasta, să vă părăsiți locul, sau să vă vindeți bunurile, ci întotdeauna v-am sfătuit să fiți creștini adevărați și să rămâneți unde v-a așezat Domnul, până veți fi chemați de El.

Poate cineva zice: „Păi, eu vreau să merg acolo. Vreau să locuiesc acolo.” Puteți merge unde vreți, este treaba voastră, este în ordine, dar dacă cineva zice: „Noi venim afară pentru răpirea Miresei,” atunci dăm de neazuri pentru că aceasta așteaptă ziarele. Vedeți? Ei spun: „Păi, noi ne-am vândut casele și l-am urmat pe fratele Branham afară...” Eu sunt cât se poate de nevinovat, pentru că nu le-am cerut niciodată așa ceva, dar lumea gândește altfel.

Eu îi iubesc chiar dacă greșesc, pentru că sunt copiii mei în Hristos, dar neazul

este că ei refuză să mă asculte când vreau să-i ajut. Eu încerc să fac ceva în Numele Domnului, dar ei nu mă lasă s-o fac. Înțelegeți? Ei merg de fapt împotriva mea, în loc să fie cu mine.

Nu v-am spus eu că dacă s-a predicat vreodată un mesaj, acesta a fost adus chiar aici, în tabernacol, pentru că orice am făcut sau am spus, voi sunteți primii care aflați. Aceasta a fost promisiunea mea.

32. Am auzit că ai scris o carte despre „Pâinea vieții”, iar pe seama ei s-a născut o învățătură care spune că noi toți trebuie să fim cu tine, pentru că altfel pierdem răpirea.

Eu am scris într-adevăr o asemenea carte, dar n-am făcut niciodată o asemenea afirmație.

Când aud aceste cuvinte, mă gândesc că nu demult am citit o carte despre Martin Luther. Voi știți că el este inițiatorul reformei, iar istoricii au spus următoarele despre el: „Este un lucru uimitor să te gândești la faptul că Martin Luther a protestat împotriva Bisericii catolice, dar mai uimitor este faptul că a putut ține capul sus în fața fanatismului din vremea sa și a rămas credincios Cuvântului și chemării sale.” Vedeți?

Același lucru pot să-l spun și eu. Voi să nu încercați să mergeți după propriile voastre gânduri și păreri la ceea ce spun eu. Nu, domnilor, pentru că orice bărbat sau femeie, care face aceasta, dovedește că nu crede ceea ce am spus.

33. Mă gândesc la familiile care și-au vândut tot ce-au avut și s-au mutat la Sierra Vista, Arizona. Ei au spus că pe baza benzii „Micul Betleem,” răpirea va avea loc în Arizona. I-ai sfătuit tu să meargă acolo?”

Vă spun cu siguranță că eu nu am făcut așa ceva. Ei mi-au scris o scrisoare din Connecticut sau ceva de felul acesta, iar eu le-am răspuns: „Să nu faceți așa ceva, pentru că ar fi cea mai mare greșeală pe care ați făcut-o vreodată!”

Voi știți cu toții că eu nu i-am îndemnat niciodată pe oameni să facă așa ceva, ci dimpotrivă, le-am cerut să n-o facă. Dar vedeți, Mesajul trebuie să fie urmat și de asemenea lucruri, de fanatism.

De ce spun oamenii că eu aș fi Mesia? Zilele trecute am văzut un ins care sărea în sus și-n jos și-i îndemna pe oameni să se boteze în numele meu. Oh, Doamne, aceasta ar face din mine un antihrist! Voi știți cu toții că eu nu sunt de acord cu așa ceva și totuși ei o fac.

Ce fac toate aceste lucruri? Dovedesc încă o dată că mesajul acesta este adevărul.

Nu au mers ei și la Ioan Botezătorul, premergătorul primei veniri a Domnului și nu l-au întrebat și pe el: „Ești Mesia?” Iar el le-a răspuns clar: „Nu sunt! Eu nici măcar nu sunt vrednic să-l dezleg încălțăminte sau să mă uit la El...” Vedeți?

34. Frate Branham, pierdem ceva dacă nu ne mutăm acolo? Oamenii aceștia pretind că cred fiecare cuvânt pe care-l spui tu...”

Părerea mea este tocmai inversă: Prin ceea ce fac, ei dovedesc că nu cred nimic.

„...Te rog să-mi răspunzi sincer, cu „Da”, sau „Nu”...”

Eu tocmai ți-am răspuns.

„...Dacă acesta este adevărul, vrem să facem și noi același lucru. Îți mulțumesc mult pentru răspunsurile date la aceste întrebări.”

Oh, Doamne! Frate sau soră care ai scris aceste întrebări, nădejdea mea este că ai înțeles. Dacă doriți să vă mutați în Arizona, dacă doriți să locuiți acolo, este în ordine, dar nu sunteți obligați s-o faceți. Eu locuiesc în Arizona pentru o vreme, dar cum aş putea să vă cer să vă vindeți casele? Nu, eu nu pot face așa ceva!

De fapt, denomiinațiunile și ceilalți, aşteaptă tocmai așa ceva ca să poată spune apoi: „Aha! V-am spus noi că în spatele lui este altceva decât ceea ce părea a fi!”

Da, aceasta aşteaptă ei. Până la urmă, mă trezesc răspunzător pentru faptele acelor oameni, deși ei nu au făcut nici pe departe ceea ce am spus eu.

Poate că ziceți: „Lasă-i în pace, pentru că ei au făcut tocmai ceea ce ai spus să nu facă!”

Este adevărat, dar mă doare pentru ei, fiindcă sunt copiii mei chiar dacă nu m-au ascultat. Ei au spus: „Noi venim să urmăim Cuvântul!” dar eu nu am acolo nici măcar o biserică la care să-i trimit, pentru că bisericile de acolo sunt la fel, poate chiar mai rele decât cele pe care le-ați părăsit. Vedeți?

Mă gândesc că am predicat mai bine de 30 de ani în biserica de aici, iar de cinci ani de când am plecat în Arizona, am predicat tot în biserica aceasta. Într-un an am predicat mai mult decât în cinci ani. Înțelegeți?

Aceasta este casa mea de bază; acesta este cartierul meu general. Aici am fost așezați împreună. Să nu uitați aceasta, iar dacă sunteți înțelepți, știu că veți înțelege ce vreau să spun. Indiferent ce se va întâmpla, acesta este cartierul meu general. Păstrați aceasta în mintea voastră și gândiți-vă la această bandă, pentru

că m-ați auzit profetind. În ordine.

Vine un timp când ei nu mă vor mai lăsa să predic în bisericile lor. Toți s-au speriat că voi construi o clădire mare și că bisericile lor vor rămâne goale pentru că oamenii mă vor urma. Dar nu acela este scopul vieții mele. Eu trebuie să-i ajut pe oameni să fie salvați, dar aceasta depinde de ei. Este la fel ca în cazul Samariteanului milos. El l-a dus pe omul acela la han, i-a vindecat rănila și l-a lăsat în grija hangiului. Eu nu sunt aici ca să rup bisericile, ci pentru a-i aduce pe oameni la Hristos, înțelegeți? Dar oamenii mă înțeleg greșit pentru că îmi iau cuvintele și le răstălmăcesc după părerea lor, deși eu nici nu mă gândesc la așa ceva.

Vă mai amintiți vedenia? Câți își mai amintesc visul lui Junior Jackson? Toate lucrurile s-au împlinit întocmai. Ce s-a spus atunci? „Stați pe loc până mă duc acolo!” Apoi am primit tălmăcirea și am venit înapoi. Este adevărat?

Acum am altceva pe inimă, pentru că Domnul mi-a spus să fac ceva. Dar dacă nu vă spun despre ce este vorba, nu înseamnă că vă trădez, ci procedez întocmai după voia Domnului. Dacă mă credeți, ascultați ce vă spun. Dacă credeți cu adevărat că sunt profetul lui Dumnezeu, să nu mai interpretați greșit cuvintele mele.

Nu uitați că dacă Dumnezeu vrea să știți ceva, vă voi spune imediat și nu vă voi ascunde nimic.

Să nu adăugați și să nu scoateți nimic din ceea ce vă spun, ci faceți totul întocmai. Înțelegeți? Luați ceea ce vă spun și lăsați ca lucrurile să meargă de la sine.

Zilele trecute a venit la mine un lucrător și mi-a spus: Frate Branham, ei au întemeiat cel mai îngrozitor cult pe care l-am văzut vreodată. În fiecare dimineață merg afară și spun că nu vor să mai lucreze pentru că răpirea este prea aproape ca să se mai încurce cu asemenea lucruri.”

Dacă nu mai vor să lucreze, aceasta arată clar că nu au înțeles nimic. Biblia spune că ar trebui să învățați de la furnică, deoarece dacă cineva nu lucrează, nu trebuie nici să mănânce. Acesta este adevărul.

35. Biserica din Tucson, Arizona, este cea mai bună? Dorința mea este să fiu în totul conform voii lui Dumnezeu. Crezi deci că ar trebui să ne mutăm în Arizona?

Nu, voi nu trebuie să faceți aceasta.

36. Frate Branham, știind că ești profetul lui Dumnezeu din ceasul acesta, am vrea să știm dacă va veni un timp când poporul lui Dumnezeu va trebui să fugă în Arizona, la tine? Dacă este așa, ne vei anunța când va veni ceasul acela?

Desigur, eu vă voi spune tot ce-mi va arăta Domnul.

37. Frate Branham, unii au înțeles că în mesajul „Casa viitoare a Mirelui și Miresei Sale,” ai vorbit despre o suprafață de o mie cinci sute de mile, în fiecare direcție. Este adevărat? Eu locuiesc în afara acestei zone. Trebuie să mă mut în ea?”

Nu, dragă, să nu faci aceasta. Vedeți cât de ușor deviază oamenii? Câți ați fost aici când am predicat mesajul acesta? Atunci am spus că Noul Ierusalim a fost măsurat și avea o mie cinci sute de mile pătrate. Apoi am spus că această suprafață ar fi cam până în Florida, de la Maine la Florida și la 600 de mile de Mississippi, deci am dat un exemplu. Am mai spus că, după părerea mea, cetatea va fi chiar pe locul unde profetul Avraam a căutat cetatea, și Biblia spune că acolo nu va mai fi nici o mare, deoarece cam trei sferturi din pământul actual este acoperit de ape. Eu cred că cetatea va fi acolo unde este Betleemul, adică unde s-a născut Mântuitorul. Da, eu cred că ea va fi în Palestina, pe muntele care va ieși din pământ.

Dar, dragul meu prieten, ea nu are nimic a face cu tabernacolul acesta. Înțelegeți?

Avraam, Isaac, Iacov, Pavel și toți ceilalți sfinți au murit așteptând această cetate. Unii au fost arși, mâncați de fiare, înecați, etc. dar atunci, ei se vor ridica și vor fi în ea. Eu nu știu unde voi fi, dar știu că oriunde va fi grupul meu, nu există nimic să mă rețină ca să nu fiu cu ei. Pentru aceasta, nu este nevoie să fiu într-un anumit loc de pe pământ, pentru că există un singur loc în care trebuie să fiu găsit, și anume: în Hristos, pentru că toți cei care sunt în Hristos, vor fi aduși de Dumnezeu înapoi împreună cu El. Nu contează unde sunt ei, Dumnezeu îi va aduce înapoi împreună cu El. O, îngropați-vă în Hristos!

Uitați-vă la prorocii din vechime. Ei au știut cu toții că prima înviere, primele roade, vor fi în Palestina. Acesta este motivul pentru care a cumpărat Avraam acea bucată de pământ în care a îngropat-o pe Sara. Tot acolo a fost îngropat și el și Isaac. Iacov a murit în Egipt, dar l-a pus pe Iosif să-i promită că nu-l va îngropa în Egipt, ci-l va duce lângă părinții săi, în Palestina. Apoi, când a murit Iosif, el le-a spus fraților săi: „*Când vă va chema Dumnezeu, să luați și oasele mele de aici.*” (Geneza 50.25). Și ei au făcut-o, pentru că fiind profeți au știut că primele roade ale învierii vor fi în Palestina.

Dacă credeți că sunt profet, deși eu nu am spus niciodată așa ceva, rețineți ce vă spun: Învierea și răpirea sunt un eveniment universal care va avea loc în întreaga lume. Indiferent unde sunteți, când vine ceasul acela veți fi luați sus să-L întâmpinați pe Domnul. Asta-i tot! Nu există nimic să vă oprească, indiferent unde v-ați afla. Nădejdea mea este că voi fi și eu acolo. Da, nădejdea mea este că nici unul dintre noi nu va lipsi, ci vom fi cu toții înăuntru.

Mai avem timp pentru o întrebare? Este aproape ora 1.00.

38. Dragă frate Branham, eu și soția mea am fost despărțiți. Ea nu este creștină și m-a acționat în judecată, dar eu cred mesajul și doresc să fie salvată...

Este minunat așa ceva. Acesta este duhul unui creștin adevărat.

...doresc să creadă. Ce trebuie să fac pentru aceasta? Noi avem și doi fii.

Frate, dă-mi voie să-ți spun că cel care o face pe soția ta să te acționeze în judecată este Satana. Ea nu ar trebui să facă aceasta, iar dacă tu ești creștin și nu ai făcut nimic care s-o determine să procedeze așa, înseamnă că cel care o îndeamnă este Satana. Prin aceasta, el vrea să te sfâșie pe tine.

Dacă ea este o aleasă a Domnului, va veni la El, dar dacă nu este o aleasă, nu merită să te îngrijorezi. Dacă vei continua să te îngrijorezi și să te necăjești, aceasta îți va distruge sănătatea, ori tocmai aceasta ar vrea Satana să facă. Tu încredințează totul în grija Domnului și du-te înainte slujindu-L pe El cât se poate de liniștit și de fericit, pentru că Dumnezeu se va îngriji de toate lucrurile.

Cuvântul spune că *„Tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine și nici unul din cei aleși nu se va pierde.”*

Pune-te deci pe genunchi și roagă-te Domnului, pentru că mă voi ruga și eu împreună cu tine. Spune: „Doamne Dumnezeule, eu o iubesc pentru că este soția mea și mama copiilor mei, de aceea Îți încredințez Ție această problemă. Tu știi că dorința mea este să fim mântuiți, dar eu nu pot să fac nimic în privința aceasta. Dacă am greșit și eu cu ceva în problema aceasta, Te rog să-mi descoperi și voi merge imediat să îndrept lucrurile. Voi face orice vei cere Tu, numai să-mi rezolvi problema.

După ce Îi predai Lui lucrarea, las-o în seama Sa și rămâi liniștit. Du-te înainte și trăiește ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic, pentru că Dumnezeu Se va îngriji de restul.

39. Frate Branham, ce este cu oamenii aceștia care se mută în Arizona? Explică-mi, te rog.

Este un alt scris, ceea ce înseamnă că este o altă persoană care întreabă, iar eu am răspuns deja.

40. Frate Branham, Mireasa va trece prin persecuții așa cum a trecut și Biserica primară?

Nu. Eu tocmai am explicat aceasta cu câteva minute în urmă. Următorul lucru care va avea loc este răpirea. Rețineți că noi suntem la granițele Țării făgăduite. Înțelegeți călătoria poporului Israel?

41. Este corect să folosești vreun fel de control al nașterii?

Aș vrea să las această întrebare pentru după-amiază, pentru că vreau să vă spun ceva cu privire la problema aceasta.

42. Frate Branham, eu nu pot să mă predau pe deplin Domnului. Am cumva un duh rău care mă oprește?

Lăsați-mă să folosesc timpul pe care-l mai am pentru a răspunde la întrebarea aceasta.

Nu poți să te predai Domnului? Eu nu știu dacă cel care pune întrebarea este bărbat sau femeie, dar Dumnezeu știe.

Tu nu te poți preda Domnului. De ce? Care este motivul? Dacă ești femeie vreau

să te întreb ceva. Când te-ai căsătorit nu te-ai predat pe deplin soțului tău? Nu i te-ai dăruit cu totul? Te-ai luptat toată viața să fii o tânără curată, dar într-o zi ai întâlnit un bărbat de care te-ai îndrăgostit. Tot ce ai păstrat până atunci cu toată sfințenia, ai dorit să-i dăruiești lui; ai dorit să-i aparții lui cu totul, este adevărat? Te-ai dăruit cu totul lui, îi aparții fără nici o rezervă, fără nici o limită. Și dacă ai putut face aceasta pentru un bărbat, nu o poți face și pentru Isus Hristos? Predă-te în același fel și Lui: cu toată ființa ta, cu toată gândirea ta, cu toate dorințele tale. Înțelegeți?

Eu nu cred că ești posedată de un duh rău, ci cred că duhul acela rău îți influențează gândirea și încearcă să te facă să crezi că nu te poți preda Domnului.

Lasă-mă să-ți arăt ceva. De ce dorești să te predai Lui? Pentru că există Ceva care te cheamă s-o faci, este adevărat? Acesta este un semn foarte bun că trebuie să te predai.

Satana încearcă să te facă să crezi că nu te poți preda deplin Domnului, dar nu este așa, de aceea spune: „Doamne, doresc să mă predau Ție cu tot ce sunt. Doresc să-Ți dau gândirea mea; doresc să-Ți dau viața mea; doresc să mă dăruiesc Ție cu tot ce sunt, de aceea Te rog să mă iei și să mă folosești pe deplin, după voia Ta.”

Acesta este un lucru atât de simplu și mă gândesc că tabernacolul a putut să beneficieze în mod minunat pe urma acestor întrebări. Vă plac aceste întrebări? În ordine. Înseamnă că vă vor fi de folos.

Eu am încercat să răspund cât am putut de bine la ele. Dacă am spus totuși ceva greșit, să știți că nu am intenționat să fac așa ceva. Dacă am greșit cu intenție, doar ca să-mi țin sus punctul de vedere, înseamnă că sunt un fățarnic murdar, ori așa ceva este departe de mine.

Mă gândesc acum la lucrătorii din țara la care va ajunge această bandă. Eu nu am spus aceste lucruri ca să vă rănesc, ci am făcut-o pentru că vă iubesc. Înțelegeți? Eu nu am încercat să arăt că știu ceva în plus față de voi. Nu, frații mei, ci totul se bazează numai și numai pe iubire. Și încredințarea mea este că și voi mă iubiți.

Sunt încredințat că dacă m-ați vedea într-o barcă veche, vâslind în josul râului Ohio și știți că deși apa pare liniștită, în curând voi fi prins de curent și tras spre cascadă, spre pierzarea mea, nu ați sta liniștiți privind cum merg spre moarte, ci ați striga cât ați putea de tare și m-ați avertiza cu privire la pericolul care mă pândește. Da, eu cred că ați striga: „Frate Branham, nu ești normal? Puțin mai jos este cascada. Oprește-te sau vei pieri!”

Poate că eu aș răspunde: „Ține-ți gura și lasă-mă în pace!” dar pentru că mă iubești, ești gata să faci orice numai să mă salvezi. Dacă ai putea, mi-ai sparge barca sau m-ai agăța cu ceva și m-ai trage la mal. De ce aceasta? Pentru că mă iubești și știi bine ce mi se va întâmpla dacă nu mă opresc.

Vedeți, fraților? Tocmai aceasta este problema mea, pentru că știu bine ce se va întâmpla cu denomiunțile voastre. Ele nu vor putea înfrunța valul care vine, înțelegeți? Veți merge direct în Consiliul Mondial al Bisericilor, de aceea vă chem să ieșiți afară de acolo cât se mai poate. Voi trebuie să faceți o alegere, iar eu sunt gata să vă sparg chiar și barca, numai să vă salvez. Nu vreau să vă rănesc, ci doresc să vă trezesc ca să vedeți că sunteți greșiți, că nu este bine ceea ce faceți.

Primiți botezul în Numele lui Isus Hristos! Nu există nici măcar un om pe fața pământului, care să poată condamna acest lucru cu Scriptura. Fraților, cercetați Biblia și arătați-mi un singur loc în Scriptură, în Vechiul sau Noul Testament, unde să scrie că cineva a fost botezat altfel decât în Numele lui Isus Hristos. Mai mult, căutați în cărțile de Istorie și arătați-mi un singur creștin care a fost botezat altfel decât în Numele lui Isus Hristos. Acest lucru s-a întâmplat numai după înființarea Bisericii catolice.

De curând am discutat cu un preot de la biserica „Inima sacră”, iar el mi-a spus că și Biserica catolică obișnuia să boteze așa în trecut. Voi știți că eu am botezat-o pe tânăra Frazier, iar preotul din biserica ei a dorit să știe despre ce este vorba. El mi-a zis:

„Vrei să juri pentru ceea ce ai făcut?”

„Eu nu jur deloc,” i-am răspuns.

„Dar episcopul vrea să juri!”

„Episcopul va trebui să mă creadă pe cuvânt sau să nu mă creadă deloc, deoarece Biblia spune că nu avem voie să jurăm. În ce o privește pe această tânără, eu am botezat-o în apă cu botezul creștin. Da, ea a fost botezată la capătul lui Spring Street, prin scufundare în Numele Domnului Isus Hristos.”

„Bine, dar și biserica noastră obișnuia să boteze așa,” a răspuns preotul. „Când?”

„În zilele apostolilor.”

„Vrei să spui că apostolii erau catolici?”

„Sigur că da. Ei erau catolici.”

„Atunci eu sunt un catolic mai bun decât voi,” am răspuns eu, „pentru că urmez în totul învățătura lor.”

Vedeți? Ei pretind acest lucru, dar nu este adevărat, deoarece Biserica catolică a fost înființată după Conciliul de la Niceea, în timpul lui Constantin, când biserica s-a unit cu statul. Atunci statul i-a dat bisericii proprietăți și putere, așa că toți se gândeau că sunt în Mileniu, dar acela era mileniul Satanei, nu al lui Dumnezeu. Acesta este adevărul, de aceea sfatul meu este să nu credeți asemenea lucruri. Da, domnilor.

Ce au făcut ei atunci? Au luat-o jos pe Venus și au înlocuit-o cu Maria, iar în locul lui Jupiter l-au pus pe Pavel sau pe Petru. Ei au în piața Vaticanului o statuie înaltă de 19 picioare, statuia lui Petru, pe care au sărutat-o atât de mult încât au făcut deja găuri în picioarele ei.

Eu am fost cu Billy la o biserică, iar acolo am coborât într-o pivniță în care țin oasele și craniile unor „oameni sfinți”. Oamenii vin acolo, iar preoții freacă acele oase și craniile peste oameni, ca să fie binecuvântați. Dar aceasta este doar o formă de spiritism.

Acest lucru a început de la Roma, de aceea acolo este scaunul fiarei, este bătrâna mamă curvă. Fiicele ei sunt la fel de stricate ca și mama lor, deoarece curva a dat întregii lumi să bea din potirul ei plin de necurății. Voi știți că această curvă spune: *„Șed ca împărăteasă, nu sunt văduvă, și nu voi ști ce este tânguirea,”* dar nu știe că este nenorocită, săracă, oarbă și goală. Așa este. Acest lucru este valabil pentru Biserica catolică și la fel pentru fiecare biserică protestantă. Dar cu toată încurcătura aceasta, acolo afară sunt oameni scumpi care-L iubesc pe Domnul Dumnezeu cu toată inima, cu tot sufletul și cu toată ființa lor.

De curând am vorbit cu un om și el mi-a spus:

„Dumnezeu va judeca lumea prin biserică.”

„Prin care dintre ele?” am întrebat eu.

„Prin Biserica catolică.”

„Prin care biserică catolică, deoarece toate diferă una de cealaltă? Prin care va judeca Dumnezeu lumea? Prin Biserica greco-catolică sau prin cea romano-catolică? Dacă va judeca lumea prin biserica protestantă, prin care dintre ele o va face? Prin cine o va judeca: prin metodiști? Prin baptiști sau prin cine? Vedeți? Biblia spune că Dumnezeu va judeca lumea prin Isus Hristos, iar Hristos este Cuvântul. Deci pentru mine, Cel prin care va fi judecată lumea este Cuvântul lui Dumnezeu.

Acesta este adevărul. Eu cred că judecata lui este gata să se arate, de aceea haideți să încercăm să scăpăm de mânia condamnării mâniei lui Dumnezeu, care urmează să fie vărsată peste lumea necredincioasă, fiindcă nu este nici o cale de scăpare pentru ea.

Niciodată nu va mai veni vreo salvare pentru lume, deoarece oamenii au trecut linia dintre har și judecată. Ați putea pune câte un Abraham Lincoln în fiecare stătuțel al Statelor Unite, căci totul este zadarnic; nici chiar el nu-i va putea întoarce pe acești „ricky” și „Elviși” la Dumnezeu.

Ați văzut în ziar acea biserică prezbiteriană care își ține slujba în ritm de rock? Păstorul bătea din palme în timp ce toți ceilalți dansau rock.

Mă gândesc și la trupa aceea josnică, murdară și urlătoare, la Beatles, care vor să ajungă mari vedete. Cu câteva săptămâni în urmă au refuzat un contract de o sută de mii de dolari, la St. Louis. Da, n-au vrut să cânte doar pentru atât. Au venit aici ca o trupă de englezi renegați, cu părul lung atârând în ochi, iar acum sunt mari staruri și au o „religie” proprie. Cred că ați citit ce scrie revista „Look” despre aceasta.

O, cât de contaminată este lumea aceasta! Nu mai există nici o nădejde pentru ea,

deoarece a trecut linia de despărțire dintre rațiune și bun simț, ca să nu mai vorbim de mântuire.

Omul nici măcar nu poate judeca. Noi nu mai avem oameni adevărați. Unde este Patrik Henry? Unde este Abraham Lincoln? Unde sunt bărbații care sunt gata să-și dea viața pentru adevăr?

Cum este posibil ca aceste femei să meargă afară aproape goale în fața bărbaților, iar dacă cineva îndrăznește să le insulte pentru felul cum arată, să fie trimis la închisoare? Unde vă este rațiunea? Ce este bunul simț pentru voi? Cum este posibil ca o femeie să meargă afară și să se poarte ca o cățea? Unde sunt legile care ar putea opri asemenea lucruri?

Știți ce s-a întâmplat cu două săptămâni în urmă în Louisville, Kentucky? O femeie a ieșit în stradă îmbrăcată doar cu niște bikinei și s-a dus la Brown Hotel, unde a fost văzută de un polițist. El a somat-o imediat pentru îmbrăcămintea imorală și a invitat-o la secția de poliție. Când l-a auzit ce spune, femeia i-a râs în față, și după ce s-a dus la poliție știți care a fost deznodământul? Polițistul a fost concediat.

O, Dumnezeule, ajută națiunea aceasta care este atât de putredă! Ajută-ne să nu privim la aceste lucruri murdare, ci să avem privirea ațintită în sus ca să putem ajunge în slavă. Să ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, lasă ca marele Păstor să vină să ne ia afară din toate aceste lucruri, pentru că veghem și-L așteptăm pe El.

O, Tată, noi vedem cât de coruptă este lumea aceasta, dar Tu ai spus că așa va fi. Marii Tăi proroci au vestit ceasul acesta iar noi suntem martori că așa este.

Dumnezeule, rugămintea noastră este să ne dai proroci care să ne interpreteze

acest Cuvânt, ca să putem vedea dacă suntem bine sau greșiți. Noi vedem că se ridică și o mulțime de proroci mincinoși, care sunt pretutindeni, dar rugămintea noastră este să ne ții pe calea dreaptă.

Vino, Doamne Isuse, căci aceasta este tot ce dorim. Vino și ia-ne în brațele Tale. Iartă-ne păcatele, pentru că totul este corupt și mâncat de viermi, iar mesele sunt pline de vărsături. Da, Doamne, mesele sunt pline de vărsături, iar noi vedem aceasta tot mai clar.

Dumnezeule scump, Tu ai văzut întrebările pe care mi le-au pus oamenii referitor la mutarea lor în Arizona. Luminează-i și ajută-i să înțeleagă că eu nu sunt chemat să le spun unde trebuie să locuiască. Dacă iubesc ținutul acela și doresc să trăiască acolo, ajută-i să se mute, dar dacă învață că răpirea va avea loc de acolo și numai de acolo sau că trebuie să fie cu mine, care sunt un biet muritor păcătos care a fost salvat de Tine, ajută-i să înțeleagă că aceasta este o amăgire a vrăjmașului.

Eu doresc să fiu luat alături de Petru, Pavel și Ioan, care sunt îngropați în Palestina, dar știu că voi avea parte de răpire numai dacă am numele scris în Cartea Vieții Mielului și nu dacă mă voi muta acolo.

Rugămintea mea este ca fiecare dintre acești frați să fie luați sus în ziua aceea. Ajută-i să vină și să asculte mesajul adus de acești mari învățători ai Cuvântului Tău: fratele Neville, fratele Capps, fratele Ruddell, fratele Palmer și toți ceilalți, ca să înțeleagă că nu este important unde locuiesc, ci dacă au numele scris în Cartea Lui.

Luminează-i ca să înțeleagă că ei sunt pe punctul să facă chiar ceea ce Biblia le spune să nu facă: „Deci, dacă vă vor zice: *lată-L în pustie!*” să nu vă duceți acolo „*lată-L în odăițe ascunse!*” să nu credeți.” (Matei 24.26).

Doamne, eu încerc să-i avertizez tot timpul cu privire la aceste lucruri, dar știu că tot ce se întâmplă arată că ceasul este aproape și că umbrele serii se lasă tot mai mult.

Doamne, Te rog să ai milă. Ai milă de mine și ajută-mă, pentru că dorința mea este ca toată lucrarea pe care am făcut-o pentru Tine, să nu fie zadarnică. Nu vreau ca în urma slujbei mele să se ridice ceva fanatic care să conducă oamenii undeva în pustie, într-un loc anume sau în vreun cult. Nu îngădui ca numele meu să fie legat de asemenea lucruri, pentru că m-am luptat din greu să țin sus Cuvântul Tău. Eu am fost cât am putut de sincer, de aceea Te rog să nu îngădui așa ceva.

Eu depind în totul de Tine și vreau să fac tot ce-Mi vei cere, pentru că sunt slujitorul Tău, iar aceștia pe care mi i-ai dat, sunt copiii Tăi. Cei mai mulți dintre ei sunt oameni minunați, înțeleg și Te urmează cu credincioșie, dar eu știu că orice trezire este urmată și de fanatici, de aceea Te rog să Te înduri și să ne ajuți.

Fii cu noi acum când mergem să mâncăm. Binecuvântează-ne adunarea laolaltă și ajută-ne să revenim în locul acesta, după-amiază.

Mulți dintre frați vor trebui să plece spre casă, de aceea Te rog să-i însoțești și să-i ajuți. Ajută-i ca într-un fel sau altul să poată ajunge și ei să asculte răspunsurile care vor fi date la întrebările ce urmează să fie citite în continuare.

În seara aceasta ajută-mă să pot răspunde cât se poate de bine și la restul întrebărilor, iar până atunci binecuvântează-ne pe fiecare în parte, pentru că Te rugăm aceasta în Numele lui Isus. Amin.

„Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a plătit salvarea mea,

Pe lemnul Calvarului.”

Eu am o deviză: „Hristos să fie tot timpul înaintea mea în timp ce voi răspunde la întrebări.” Credeți că o spun din toată inima? Da, eu doresc din toată inima să vă pot ajuta.

Dumnezeule scump, aici se află aceste batiste și pachetele care vor merge la cei bolnavi și nenorociți. Lasă ca marele Interpret al Cuvântului Tău, Duhul Sfânt, să vină în această parte a Cuvântului și să binecuvânteze aceste haine. Doamne, dacă mă gândesc la mine, cine sunt eu ca să-mi pun trupul necurat și murdar peste aceste batiste, care sunt o problemă de viață și de moarte pentru mulți? Oh, Dumnezeule, eu tremur în timp ce mă gândesc la aceste lucruri.

Mă gândesc că Domnul Isus este acum la dreapta mării, iar sângele Său stă ca ispășire pentru mine și pentru acești oameni aflați în nevoi, ca să ne ajute.

Doamne, cred că Tu îi vei vindeca, pentru că sunt în nevoi. Rugămintea mea este să-i vindeci pe fiecare dintre ei. Cuvântul spune că oamenii își atingeau hainele de trupul lui Pavel, care era tot un păcătos salvat prin harul Tău, iar când le atingeau, bolnavii se vindecau pe loc. Oamenii îl credeau deși îi certa și îi muștra. Ei știau că el este păstorul pus de Tine; știau că este omul trimis de Tine, deoarece slujba lui a fost legitimată de Tine, iar oamenii aceștia cred același lucru. Te rog să-i ajuți și să-i vindeci pe fiecare în parte, în Numele lui Isus. Amin.

Vă este foame? În ordine. Mie mi-e foame de mai multe întrebări, deoarece Cuvântul spune că „*omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.*” (Matei 4.4).

Deseară voi încerca să încep la ora 7.00, pentru ca ușile bisericii să se deschidă la 6.30.

Cei care nu puteți rămâne, nu este nici o problemă. Puteți pleca. Dumnezeu să vă binecuvânteze până ne vom reîntâlni.

Acum aș vrea să ne ridicăm în picioare și să cântăm împreună: „la Numele lui Isus cu Tine.”

la Numele lui Isus cu tine,

Copil al întristării și al durerii;

El bucurie și mângâiere îți va da,

la-L atunci, oriunde te duci.

Isuse scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului,

Nume scump, o, ce dulce!

Nădejdea pământului și bucuria cerului!

Billy mi-a spus că frații au adunat în dimineața aceasta o ofertă de dragoste pentru

frații care nu au venit pregătiți să ia masa aici. El vă va da bani să vă puteți plăti masa și să achitați suma necesară pentru închirierea camerei de la hotel sau de la motel. Vă va aștepta în spate, iar cei care au nevoie de ajutor, să-i dea numele și locul unde sunt cazați ca să mergem și să plătim pentru voi.

„Până ne întâlnim, până ne întâlnim,

până ne întâlnim la picioarele lui Isus.”

- Amin -